

Euroopa Liidu Teataja

L 205

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

48. aastakäik

6. august 2005

Sisukord

I Aktid, mille avaldamine on kohustuslik

Komisjoni määrus (EÜ) nr 1291/2005, 5. august 2005, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril 1

★ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1292/2005, 5. august 2005, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 999/2001 IV lisa loomasöötade osas ⁽¹⁾ 3

★ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1293/2005, 5. august 2005, millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 2676/90, millega nähakse ette ühenduse veinianalüüsi meetodid 12

★ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1294/2005, 5. august 2005, millega muudetakse I lisa nõukogu määruses (EMÜ) nr 2092/91 põllumajandustoodete mahepõllundustootmise ning põllumajandustoodete ja toiduainete puhul sellele viitavate märgiste kohta 16

★ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1295/2005, 5. august 2005, kunstlikult kuivatatud sööda toetuse vähendamise kohta turustusaastaks 2004/05 18

★ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1296/2005, 5. august 2005, milles vaadatakse läbi B-toodangumaksu ülemmäär ja muudetakse B-suhkrupeedi miinimumhinda suhkrusektoris turustusaastaks 2005/06 20

II Aktid, mille avaldamine ei ole kohustuslik

Nõukogu

2005/600/EÜ:

★ Nõukogu otsus, 12. juuli 2005, liikmesriikide tööhõivepoliitika suuniste kohta 21

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

(Jätkub pöördel)

★ Nõukogu soovitus, 12. juuli 2005, liikmesriikide ja ühenduse majanduspoliitika üldsuuniste kohta (2005–2008)	28
--	----

Parandused

Komisjoni määruse (EÜ) nr 1279/2005, 2. august 2005, millega muudetakse teraviljasektori imporditollimakse alates 3. augustist 2005, parandus (ELT L 202, 3.8.2005)	38
---	----

Komisjoni määruse (EÜ) nr 1270/2005, 1. august 2005, millega määratakse kindlaks, kui suures ulatuses saab rahuldada taotlusi, mis on esitatud juulis 2005 noorte nuumamiseks ettenähtud isasveiste impordilitsentside saamiseks määrusega (EÜ) nr 992/2005 ette nähtud tariifikvootide raames, parandus (ELT L 201, 2.8.2005)	38
--	----

★ Teabe Euroopa lepingu assotsiatsiooni loomiseks ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ja teiselt poolt Bulgaaria Vabariigi vahel sõlmitud lisaprotokolli jõustumise kohta, et võtta arvesse Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi ühinemist Euroopa Liiduga parandus (ELT L 165, 25.6.2005)	39
---	----

I

(Aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1291/2005,**5. august 2005,****millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse komisjoni 21. detsembri 1994. aasta määrust (EÜ) nr 3223/94 puu- ja köögivilja impordikorra üksikasjalike eeskirjade kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 4 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruses (EÜ) nr 3223/94 on sätestatud vastavalt mitme-
poolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay vooru tule-
mustele kriteeriumid, mille alusel komisjon kehtestab
kindlad impordiväärtused kolmandatest riikidest importi-

misel käesoleva määruse lisas sätestatud toodete ja ajava-
hemike puhul.

- (2) Kooskõlas eespool nimetatud kriteeriumidega tuleb
kehtestada kindlad impordiväärtused käesoleva määruse
lisas sätestatud tasemetel,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 3223/94 artiklis 4 osutatud kindlad impordi-
väärtused kehtestatakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 6. augustil 2005.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 5. august 2005

Komisjoni nimel

põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

⁽¹⁾ EÜT L 337, 24.12.1994, lk 66. Määrust on viimati muudetud
määrusega (EÜ) nr 1947/2002 (EÜT L 299, 1.11.2002, lk 17).

LISA

Komisjoni 5. augusti 2005. aasta määrusele, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

(EUR/100 kg)		
CN-kood	Kolmanda riigi kood ⁽¹⁾	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	052	44,5
	096	41,1
	999	42,8
0707 00 05	052	75,8
	096	39,7
	999	57,8
0709 90 70	052	77,2
	999	77,2
0805 50 10	382	67,4
	388	69,4
	524	60,9
	528	62,0
	999	64,9
0806 10 10	052	103,9
	204	57,3
	220	128,8
	624	155,1
	999	111,3
0808 10 80	388	79,5
	400	66,7
	508	68,0
	512	64,7
	528	77,2
	720	67,2
	804	72,4
0808 20 50	999	70,8
	052	110,0
	388	56,9
	512	18,8
	528	53,2
	800	50,6
0809 20 95	999	57,9
	052	303,5
	400	327,9
	404	318,7
0809 30 10, 0809 30 90	999	316,7
	052	113,1
	999	113,1
0809 40 05	094	49,8
	624	63,6
	999	56,7

⁽¹⁾ Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni määruses (EÜ) nr 750/2005 (ELT L 126, 19.5.2005, lk 12). Kood 999 tähistab "muud päritolu".

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1292/2005,**5. august 2005,****millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 999/2001 IV lisa loomasöötade osas****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta määrust (EÜ) nr 999/2001, millega sätestatakse teatavate transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 23 esimest lõiku,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määrusega (EÜ) nr 999/2001 on sätestatud loomadelt saadud valkude söödana kasutamise eeskirjad, et vältida transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate (TSE) levikut loomade hulgas.
- (2) Kõnealuse määrusega keelatakse teatavate loomsete valkude kasutamine põllumajandusloomade söödana, kuna need valgud võivad sisaldada TSE-infektsiooniks võimelist materjali või ohustada võimalike väikestes kogustes esinevate TSE-infitseeritud valkude avastamist söödas. Kõnealuse määrusega nähakse ette nulltolerants keelatud loomsete koostisosade esinemise suhtes söödas.
- (3) Komisjoni 23. detsembri 2003. aasta direktiivis 2003/126/EÜ (loomse päritoluga osiste määramise analüüsimeetodi kohta söötade ametlikul kontrollimisel) ⁽²⁾ on sätestatud, et söötade ametlikud analüüsid loomsete koostisosade olemasolu tuvastamiseks, identifitseerimiseks või nende hulga määramiseks söötades tehakse kõnealuse direktiivi kohaselt. Komisjoni Etalonainete ja Mõõtmiste Instituudi poolt tehtud laboratooriumide tasemekatsetel ilmnes, et laboratooriumide võimekus imetajatelt pärinevate väikeste valgukoguste tuvastamiseks söötades on oluliselt paranenud.

- (4) Laboratooriumide suutlikkuse kasvu tulemusena on tuvastatud luukiste juhuslikke esinemisi eeskätt mugul- ja juurviljade välispinnal. Teadusuuringute andmetest ilmneb, et nende viljade saastumist mullas leiduvate luukistega ei ole võimalik vältida. Vastavalt nõukogu 25. oktoobri 1995. aasta direktiivile 95/53/EÜ, milles määratakse kindlaks loomasöötade ametliku kontrollimise põhimõtted, ⁽³⁾ tuleb saastunud mugul- ja juurviljapartiid kõrvaldada, ja sellepärast need sageli hävitatakse. Selleks et vältida kõnealuse direktiivi ebaproportsionaalset kohaldamist, peaksid liikmesriigid enne söödaga seotud keelust üleastumiste läbivaatamist lubama riskihinnangu tegemist loomsete koostisosade esinemise kohta mugul- ja juurviljades.

- (5) 25. ja 26. mail 2000 ajakohastas juhtiv teaduskomitee 22. ja 23. oktoobri 1998. aasta koosolekul vastu võetud aruande ja arvamuse mäletsejaliste toornahkadest saadud hüdroliüsitud valkude ohutuse kohta. Tingimused, mille alusel võib hüdroliüsitud valkusi selle arvamuse kohaselt ohutuna käsitada, on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. oktoobri 2002. aasta määruses (EÜ) nr 1774/2002, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste sanitaareeskirjad. ⁽⁴⁾ Alates 1. maist 2004 on kõnealuseid tingimusi kohaldatud ka kolmandatest riikidest imporditud hüdroliüsitud valkude suhtes. Järelikult ei tuleks edaspidi keelata mäletsejaliste toornahkadest saadud hüdroliüsitud valkude söötmist mäletsejalistele.

- (6) Juhtiv teaduskomitee märkis oma 17. septembri 1999. aasta liigisest ringlussevõttu käsitlevas arvamuses ja samuti oma 27.–28. novembri 2000. aasta arvamuses, milles käsitletakse loomsete valkude kõikidele põllumajandusloomade söödana kasutamise keelamise teadusliku alust, et ei leidu tõendeid TSE loomuliku esinemise kohta toiduks tarvitatavatel mittemäletsejalistel põllumajandusloomadel, nt sigadel ja kodulindudel. Peale selle, pidades silmas, et loomsete valkude keelustamisega seotud kontrollimised põhinevad luuosade ja lihaskiudude avastamisel söödas, ei tohiks mittemäletsejalistelt saadud veretooted ja hüdroliüsitud valgud segada võimalike TSE-infitseeritud valkude olemasolu kontrollimist. Järelikult tuleks põllumajandusloomade söödas veretooted ja hüdroliüsitud valkude kasutamise piiranguid lõdvendada.

⁽¹⁾ EÜT L 147, 31.5.2001, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 260/2005 (ELT L 46, 17.2.2005, lk 31).

⁽²⁾ ELT L 339, 24.12.2003, lk 78.

⁽³⁾ EÜT L 265, 8.11.1995, lk 17. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2001/46/EÜ (EÜT L 234, 1.9.2001, lk 55).

⁽⁴⁾ EÜT L 273, 10.10.2002, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 416/2005 (ELT L 66, 12.3.2005, lk 10).

(7) Tuleks selgitada töödeldud loomseid valkuseid sisaldavate pakendamata söötade transportimise, ladustamise ja pakendamise tingimusi.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

(8) Ametlike kontrollimiste taseme säilitamiseks või parandamiseks tuleks laboratooriumipersonali asjatundlikkust järjekindlalt hinnata ja personali koolitada.

Määruse (EÜ) nr 999/2001 IV lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

Artikkel 2

(9) Seepärast tuleks määrust (EÜ) nr 999/2001 vastavalt muuta. Praktilistel põhustel ja selguse huvides oleks vaja muudetud IV lisa tervikuna asendada.

Käesolev määrus jõustub kahekümnenal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

(10) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas alalise toiduahela ja loomatervishoiu komitee arvamusega,

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. septembrist 2005.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 5. august 2005

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Markos KYPRIANOU

LISA

Määruse (EÜ) nr 999/2001 IV lisa asendatakse järgmisega:

"TV LISA

LOOMADE SÖÖTMINE**I. Artikli 7 lõikes 1 sätestatud keelu laiendamine**

Artikli 7 lõikes 1 sätestatud keeldu laiendatakse:

- a) järgmiste ainete söötmisele põllumajandusloomadele, välja arvatud lihasööjatele karusloomadele:
 - i) töödeldud loomsed valgud;
 - ii) mäletsejalistelt saadud želatiin;
 - iii) veretooted;
 - iv) hüdrolüüsitud valgud;
 - v) loomset päritolu dikaltsiumfosfaat ja trikaltsiumfosfaat (edaspidi "dikaltsiumfosfaat ja trikaltsiumfosfaat");
 - vi) punktides i–v loetletud valkused sisaldav sööt;
- b) loomsete valkude ja loomseid valkused sisaldava sööda söötmisele mäletsejalistele.

II. Erandid artikli 7 lõigetes 1 ja 2 sätestatud keeldudest ja nende erandite kohaldamise eritingimused

A. Artikli 7 lõigetes 1 ja 2 sätestatud keelde ei kohaldata:

- a) mittemäletsejaliste põllumajandusloomade söötmise puhul järgmiste punktides i, ii, iii ja iv osutatud valkudega ja sellistest valkudest saadud söödaga:
 - i) piim, piimapõhised tooted ja ternespiim;
 - ii) munad ja munatooted;
 - iii) mittemäletsejalistelt saadud želatiin;
 - iv) mittemäletsejaliste kehaosadest ja mäletsejaliste toornahkadest saadud hüdrolüüsitud valgud;
- b) mittemäletsejaliste põllumajandusloomade söötmise puhul järgmiste punktides i, ii ja iii osutatud valkudega ja sellistest valkudest saadud söödaga:
 - i) kalajahu koostöös punktis B sätestatud tingimustega;
 - ii) dikaltsiumfosfaat ja trikaltsiumfosfaat koostöös punktis C sätestatud tingimustega;
 - iii) mittemäletsejalistelt saadud veretooted koostöös punktis D sätestatud tingimustega;
- c) kalade söötmise puhul mittemäletsejalistelt saadud verejahuga koostöös punktis D sätestatud tingimustega;

d) juhul kui riskihinnangu tulemus on soodne, võivad liikmesriigid lubada põllumajandusloomade söötmist mugul- ja juurviljadega ning neid sisaldavate söötadega ka pärast luukiste esinemise avastamist. Riski hindamisel tuleb arvestada vähemalt saastumise määra ja võimalikku allikat ning kaubasaadetise lõppsihtkohta.

B. Punkti A alapunkti b lõigus i osutatud kalajahu ja kalajahu sisaldava sööda kasutamise puhul mittemäletsejaliste põllumajandusloomade, välja arvatud lihasööjate karusloomade söötmiseks kohaldatakse järgmisi tingimusi:

- a) kalajahu peab olema toodetud töötlemisettevõttes, mis tegeleb ainult kalatoodete tootmisega;
- b) enne ühenduse territooriumil vabasse ringlusse lubamist analüüsitakse iga imporditud kalajahu partii mikroskoopiliselt vastavalt direktiivile 2003/126/EÜ;
- c) kalajahu sisaldav sööt peab olema toodetud ettevõttes, mis ei tooda mäletsejaliste jaoks ettenähtud sööta ja millel on olemas asjakohane pädeva asutuse luba.

Erandina punktist c:

- i) ei nõuta põllumajandusettevõtjalt kalajahu sisaldavast söödast enda ettevõtte tarbeks täissööda tootmiseks eriluba, kui ta:
 - on pädevas asutuses registreeritud;
 - kasvatab ainult mittemäletsejalisi;
 - toodab täissööta ainult samas ettevõttes kasutamiseks;
 - toodab täissööta kalajahu sisaldavast söödast, mille toorvalgusisaldus on alla 50 %;
- ii) võib pädev asutus lubada mäletsejaliste sööda tootmist ettevõttes, mis toodab kalajahu sisaldavat sööta ka muude loomade jaoks, järgmistel tingimustel:
 - mäletsejaliste jaoks ettenähtud pakendamata ja pakendatud sööda ladustamisel, transportimisel ja pakendamisel kasutatakse rajatisi, mis on füüsiliselt eraldatud rajatistest, mida kasutatakse pakendamata kalajahu ja kalajahu sisaldavat pakendamata sööda puhul;
 - mäletsejaliste jaoks ettenähtud sööta toodetakse rajatistes, mis on füüsiliselt eraldatud rajatistest, kus toodetakse kalajahu sisaldavat sööta;
 - kalajahu ostmise ja kasutamise ning kalajahu sisaldava sööda müügi dokumendid on pädevale asutusele kättesaadavad vähemalt viie aasta jooksul;
 - regulaarse kontrolli abil tagatakse, et mäletsejaliste jaoks ettenähtud sööt ei sisalda keelatud valke, sealhulgas kalajahu.
- d) Kalajahu sisaldava sööda märgistusel ja saatedokumendil peavad olema selgelt kirjutatud sõnad "sisaldab kalajahu – ei tohi anda mäletsejalistele".
- e) Kalajahu sisaldavat pakendamata sööta veetakse sõidukitega, millega samal ajal ei veeta mäletsejaliste sööta. Kui sõidukit kasutatakse edaspidi mäletsejaliste jaoks ettenähtud sööda vedamiseks, tuleb seda ristsaastumise vältimiseks pädeva asutuse poolt heakskiidetud korra kohaselt põhjalikult puhastada.

- f) Kalajahu sisaldava sööda kasutamine ja ladustamine on keelatud põllumajandusettevõtetes, kus peetakse mäletsejalisi.

Erandina sellest tingimusest võib pädev asutus lubada kalajahu sisaldavaid tooteid kasutada ja ladustada põllumajandusettevõtetes, kus peetakse mäletsejalisi, kui ta on veendunud, et põllumajandusettevõttes rakendatakse meetmeid, et vältida kalajahu sisaldava sööda andmist mäletsejalistele.

- C. Punkti A alapunkti b lõigus ii osutatud dikaltsiumfosfaadi, trikaltsiumfosfaadi ja neid sisaldava sööda kasutamise puhul mittemäletsejaliste põllumajandusloomade, välja arvatud lihasööjate karusloomade söötmiseks kohaldatakse järgmisi tingimusi.

- a) Dikaltsiumfosfaati või trikaltsiumfosfaati sisaldavat sööta toodetakse ettevõtetes, kus ei toodeta mäletsejaliste jaoks ettenähtud sööta ja millel on asjakohane pädeva asutuse luba.

Erandina sellest tingimusest:

- i) ei nõuta põllumajandusettevõtjalt dikaltsiumfosfaati või trikaltsiumfosfaati sisaldavast söödast enda ettevõtte tarbeks täissööda tootmiseks eriluba, kui ta:

- on pädevas asutuses registreeritud;
- kasvatab ainult mittemäletsejalisi;
- toodab täissööta ainult samas ettevõttes kasutamiseks;
- toodab täissööta dikaltsiumfosfaati või trikaltsiumfosfaati sisaldavast söödast, mille üldfosforisisaldus on alla 10 %;

- ii) võib pädev asutus lubada mäletsejaliste sööda tootmist ettevõttes, mis toodab dikaltsiumfosfaati või trikaltsiumfosfaati sisaldavat sööta ka muude loomade jaoks, järgmistel tingimustel:

- mäletsejaliste jaoks ettenähtud pakendamata ja pakendatud sööta toodetakse rajatistes, mis on füüsiliselt eraldatud rajatistest, kus toodetakse dikaltsiumfosfaati või trikaltsiumfosfaati sisaldavat sööta;
- mäletsejaliste jaoks ettenähtud pakendamata sööda ladustamisel, transportimisel ja pakendamisel kasutatakse rajatisi, mis on füüsiliselt eraldatud rajatistest, mida kasutatakse pakendamata dikaltsiumfosfaati või trikaltsiumfosfaati ning dikaltsiumfosfaati või trikaltsiumfosfaati sisaldava pakendamata sööda puhul;
- dikaltsiumfosfaadi või trikaltsiumfosfaadi ostmise ja kasutamise ning dikaltsiumfosfaati või trikaltsiumfosfaati sisaldava sööda müügi dokumendid on pädevale asutusele kättesaadavad vähemalt viie aasta jooksul.

- b) Dikaltsiumfosfaati või trikaltsiumfosfaati sisaldava sööda märgistusel ja saatedokumendil peavad olema selgesti kirjutatud sõnad "sisaldab loomset päritolu dikaltsiumfosfaati/trikaltsiumfosfaati – ei tohi anda mäletsejalistele".

- c) Dikaltsiumfosfaati või trikaltsiumfosfaati sisaldavat pakendamata sööta veetakse sõidukitega, millega samal ajal ei veeta mäletsejaliste sööta. Kui sõidukit kasutatakse edaspidi mäletsejaliste jaoks ettenähtud sööda vedamiseks, tuleb seda ristsaastumise vältimiseks pädeva asutuse poolt heakskiidetud korra kohaselt põhjalikult puhastada.

- d) Dikaltsiumfosfaati või trikaltsiumfosfaati sisaldava sööda kasutamine ja ladustamine on keelatud põllumajandusettevõtetes, kus peetakse mäletsejalisi.

Erandina sellest tingimusest võib pädev asutus lubada dikaltsiumfosfaati või trikaltsiumfosfaati sisaldavat sööta kasutada ja ladustada põllumajandusettevõtetes, kus peetakse mäletsejalisi, kui ta on veendunud, et põllumajandusettevõttes rakendatakse meetmeid, et vältida dikaltsiumfosfaati või trikaltsiumfosfaati sisaldava sööda andmist mäletsejalistele.

- D. Punkti A alapunkti b lõigus iii osutatud veretoodete ja punkti A alapunktis c osutatud verejahu või verevalkusid sisaldava sööda kasutamise puhul vastavalt mittemäletsejaliste põllumajandusloomade ja kalade söötmiseks kohaldatakse järgmisi tingimusi.

- a) Veri peab pärinema Euroopa Liidu heakskiidetud tapamajadest, kus ei tapeta mäletsejalisi ja mis on sellisena registreeritud, kusjuures veri tuleb vedada otse töötlemisettevõttesse sõidukis, mida kasutatakse üksnes mittemäletsejaliste vere transportimiseks. Kui sõidukit on eelnevalt kasutatud mäletsejaliste vere vedamiseks, tuleb lasta seda pärast puhastamist ja enne mittemäletsejaliste vere vedamist kontrollida pädeval asutusel.

Erandina kõnealusest tingimusest võib pädev asutus lubada vastavalt mittemäletsejaliste põllumajandusloomade ja kalade söödaks kasutatavate veretoodete ja verejahu tootmiseks ettenähtud mittemäletsejaliste verd koguvates tapamajades ka mäletsejaliste tapmist, kui neis tapamajades on olemas tunnustatud kontrollisüsteem. Kontrollisüsteem peab hõlmama vähemalt järgmisi tegureid:

- mäletsejalisi ja mittemäletsejalisi tapetakse eri kohtades;
- mäletsejaliste vere kogumisel, ladustamisel, transportimisel ja pakendamisel kasutatakse rajatisi, mis on füüsiliselt eraldatud rajatistest, mida kasutatakse mittemäletsejaliste vere ladustamisel, transportimisel ja pakendamisel;
- mittemäletsejaliste verest võetakse korrapäraselt proove ja seda analüüsitakse, et kontrollida, kas selles ei leidu mäletsejalistelt pärinevaid valkusi.

- b) Veretooteid ja verejahu toodetakse ettevõttes, kus töödeldakse ainult mittemäletsejaliste verd.

Erandina sellest tingimusest võib pädev asutus lubada toota vastavalt mittemäletsejaliste põllumajandusloomade ja kalade söödaks kasutatavaid veretooteid ja verejahu ka mäletsejaliste verd töötlevates ettevõtetes, kui neil on ristsaastumise vältimiseks olemas tunnustatud kontrollisüsteem. Kontrollisüsteemi peavad kuuluma vähemalt järgmised tegurid:

- mittemäletsejaliste verd töödeldakse suletud süsteemis ja see töötlemine on füüsiliselt eraldatud mäletsejaliste vere töötlemisest;
- mittemäletsejalistelt saadud pakendamata toormaterjali ja pakendamata lõpptoodete transportimisel, ladustamisel ja pakendamisel kasutatakse rajatisi ja seadmeid, mis on füüsiliselt eraldatud rajatistest ja seadmetest, mida kasutatakse mäletsejalistelt saadud pakendamata toormaterjali ja pakendamata lõpptoodete ladustamisel, transportimisel ja pakendamisel;
- mittemäletsejalistelt saadud veretoodetest ja verejahust võetakse korrapäraselt proove ja neid analüüsitakse, et kontrollida, kas nendes ei leidu mäletsejalistelt pärinevaid valke.

- c) Veretooteid või verejahu sisaldavat sööta toodetakse ettevõtetes, kus ei toodeta vastavalt mäletsejaliste sööta või põllumajandusloomade, välja arvatud kalad, jaoks ettenähtud sööta ning millel on olemas asjakohane pädeva asutuse luba.

Erandina sellest tingimusest:

- i) ei nõuta põllumajandusettevõtjalt veretooteid või verejahu sisaldavast söödast enda ettevõtte tarbeks täissööda tootmiseks eriluba, kui ta:
 - on pädevas asutuses registreeritud;
 - kasvatab ainult mittemäletsejalisi (veretoodete kasutamise puhul) või kasvatab ainult kalu (verejahu kasutamise puhul);
 - toodab täissööta ainult samas ettevõttes kasutamiseks;
 - toodab täissööta veretooteid või verejahu sisaldavast söödast, mille üldvalgusisaldus on alla 50 %;
- ii) võib pädev asutus lubada mäletsejaliste sööda tootmist ettevõttes, mis toodab veretooteid või verejahu sisaldavat sööta ka vastavalt mittemäletsejaliste põllumajandusloomade või kalade jaoks, järgmistel tingimustel:
 - mäletsejaliste või põllumajandusloomade, välja arvatud kalad, jaoks ettenähtud pakendamata ja pakendatud sööda tootmisel kasutatakse rajatisi, mis on füüsiliselt eraldatud rajatistest, kus toodetakse vastavalt veretooteid või verejahu sisaldavat sööta;
 - pakendamata sööda ladustamisel, transportimisel ja pakendamisel kasutatakse füüsiliselt eraldatud rajatisi vastavalt järgmistele tingimustele:
 - a) mäletsejaliste sööt hoitakse veretoodetest ja veretooteid sisaldavatest söötadest eraldi;
 - b) põllumajandusloomade, välja arvatud kalad, jaoks ettenähtud sööt hoitakse verejahust ja verejahu sisaldavatest söötadest eraldi;
 - veretoodete ja verejahu ostmise ja kasutamise ning veretooteid või verejahu sisaldava sööda müügi üksikasju käsitlevad dokumendid on pädevale asutusele kättesaadavad vähemalt viie aasta jooksul.
- d) Veretooteid või verejahu sisaldava sööda märgistusel, saatedokumendil või veterinaarsertifikaadil peavad olema selgesti kirjutatud sõnad, vastavalt "sisaldab veretooteid – ei tohi anda mäletsejalistele" või "sisaldab verejahu – tohib anda ainult kaladele".
- e) Veretooteid sisaldavat pakendamata sööta veetakse sõidukitega, millega samal ajal ei veeta mäletsejaliste sööta ning verejahu sisaldavat pakendamata sööta veetakse sõidukitega, millega samal ajal ei veeta põllumajandusloomade, välja arvatud kalad, jaoks ettenähtud sööta. Kui sõidukit kasutatakse edaspidi vastavalt mäletsejaliste sööda või põllumajandusloomade, välja arvatud kalad, jaoks ettenähtud sööda vedamiseks, tuleb seda ristsaastumise vältimiseks pädeva asutuse poolt heakskiidetud korra kohaselt põhjalikult puhastada.
- f) Veretooteid sisaldava sööda kasutamine ja ladustamine on keelatud põllumajandusettevõtetes, kus peetakse mäletsejalisi ning verejahu sisaldava sööda kasutamine ja ladustamine on keelatud põllumajandusettevõtetes, kus peetakse põllumajandusloomi, välja arvatud kalad.

Erandina sellest tingimusest võib pädev asutus lubada veretooteid või verejahu sisaldavaid söötasid kasutada ja ladustada põllumajandusettevõtetes, kus peetakse vastavalt mäletsejalisi või põllumajandusloomi, välja arvatud kalad, kui ta on veendunud, et põllumajandusettevõttes rakendatakse meetmeid, et vältida veretooteid või verejahu sisaldava sööda andmist vastavalt mäletsejalistele või muudele loomaliikidele, välja arvatud kalad.

III. Üldised rakendustingimused

- A. Käesoleva lisa kohaldamine ei piira määruse (EÜ) nr 1774/2002 sätete kohaldamist.
- B. Liikmesriigid koostavad järgmised loetelud ja ajakohastatavad neid:
- a) tunnustatud tapamajade, kellel on õigus koguda verd vastavalt II osa punkti D alapunktile a;
 - b) tunnustatud töötlemisettevõtted, kes toodavad dikaltsiumfosfaati, trikaltsiumfosfaati, veretooteid või verejahu;
 - c) ettevõtted (välja arvatud enda tarbeks toodangut valmistavad ettevõtted), kellele on antud luba toota kalajahu ja alapunktis b osutatud valkusiid sisaldavaid söötasid ning kes tegutsevad vastavalt II osa punkti B alapunktis c, punkti C alapunktis a ja punkti D alapunktis c sätestatud tingimustele.
- C. a) Pakendamata töödeldud loomsete valkude, välja arvatud kalajahu, ja neid valkusiid sisaldavate pakendamata toodete, sealhulgas sööt, orgaaniline väetis ja mullaparandid, ladustamisel ning transportimisel kasutatakse selleks ettenähtud rajatisi. Ladu või sõidukit võib muudel eesmärkidel kasutada ainult juhul, kui seda on pärast puhastamist kontrollinud pädev asutus.
- b) II osa punkti A alapunkti b lõigus i osutatud pakendamata kalajahu, II osa punkti A alapunkti b lõigus ii osutatud pakendamata dikaltsiumfosfaati ja trikaltsiumfosfaati, II osa punkti A alapunkti b lõigus iii osutatud veretooteid ning ja II osa punkti A alapunktis c osutatud verejahu ladustatakse ja transporditakse selleks ettenähtud ladudes ja sõidukites.
- c) Erandina alapunktist b:
- i) võib ladu või sõidukit kasutada sama valku sisaldava sööda ladustamiseks või transportimiseks;
 - ii) võib ladu või sõidukit kasutada muudel eesmärkidel juhul, kui seda on pärast puhastamist kontrollinud pädev asutus;
 - iii) võib kalajahu transportivaid sõidukeid kasutada muudel eesmärkidel, kui ettevõttes on olemas ristsaastumise vältimiseks pädeva asutuse poolt heakskiidetud kontrollisüsteem. Kontrollisüsteem peab hõlmama vähemalt järgmisi tegureid:
 - registreeritakse andmed transporditava materjali ja sõiduki puhastamise kohta;
 - transporditavast materjalist võetakse regulaarselt proove ja seda analüüsitakse, et kontrollida, kas materjal ei sisalda kalajahu.
- Pädev asutus jälgib sagedaste kohapealsete kontrollimiste abil, et kontrollisüsteemi rakendamine oleks nõuetekohane.
- D. Mäletsejalistelt saadud veretooteid või töödeldud loomseid valke, välja arvatud kalajahu, sisaldavat sööta ei toodeta põllumajandusloomade, välja arvatud lihasööjad karusloomad, jaoks ettenähtud sööta tootvates ettevõtetes.

Mäletsejalistelt saadud veretooteid või töödeldud loomseid valke, välja arvatud kalajahu, sisaldava pakendamata sööda, sealhulgas lemmikloomatoitu, ladustamisel, transportimisel ja pakendamisel kasutatakse rajatisi, mis on füüsiliselt eraldatud põllumajandusloomade, välja arvatud lihasööjad karusloomad, jaoks ettenähtud sööda puhul kasutatavatest rajatistest.

Lemmikloomatoitu ja lihasööjatele karusloomade jaoks ettenähtud sööta, mis sisaldab II osa punkti A alapunkti b lõigus ii osutatud dikaltsiumfosfaati või trikaltsiumfosfaati või II osa punkti A alapunkti b lõigus iii osutatud veretooteid, toodetakse ja transporditakse kooskõlas vastavalt II osa punkti C alapunktidega a ja c ning punkti D alapunktidega c ja e.

- E. 1. Mäletsejalistelt saadud töödeldud loomsete valkude ja neid töödeldud loomseid valke sisaldavate toodete eksport kolmandatesse riikidesse on keelatud.
2. Mittemäletsejalistelt saadud töödeldud loomsete valkude ja neid valkusi sisaldavate toodete eksporti võib lubada ainult pädev asutus järgmistel tingimustel:
- nende kasutamisetstarve ei ole artikliga 7 keelatud;
 - enne eksportimist sõlmitakse kolmanda riigiga kirjalik leping, milles kolmas riik kohustub järgima lõppkaasutuse tingimusi ja hoiduma töödeldud loomsete valkude ning neid valkusi sisaldavate toodete reeksportimisest artikliga 7 keelatud eesmärkidel.
3. Käesoleva määruse tõhusaks rakendamiseks teatavad punkti 2 kohast eksporti lubavad liikmesriigid komisjonile ja teistele liikmesriikidele alalise toiduahela ja loomatervishoiu komitee raames kõikidest asjaomase kolmanda riigiga kokkulepitud tingimustest.
- Punkte 2 ja 3 ei kohaldata järgmistel juhtudel:
- kalajahu eksport II osa punktis B sätestatud tingimustel;
 - kalajahu sisaldavad tooted;
 - lemmikloomatoit.
- F. Kooskõlas nõukogu direktiiviga 95/53/EÜ kontrollib pädev asutus kogu tootmis- ja turustamisahela vältel dokumente ja teeb füüsilisi kontrollimisi, sealhulgas söödateste, et kontrollida kõnealuse direktiivi ja käesoleva määruse sätete järgimist. Keelatud loomsete valkude avastamise korral kohaldatakse direktiivi 95/53/EÜ. Pädev asutus kontrollib korrapäraselt nendeks ametlikeks kontrollimisteks vajalikke analüüse tegevate laboratooriumide suutlikkust, eriti hinnates ringtestide tulemusi. Kui suutlikkust käsitatakse ebapiisavana, rakendatakse minimaalse parandusmeetmena laboratooriumi personali kordusõpet.”
-

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1293/2005,**5. august 2005,****millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 2676/90, millega nähakse ette ühenduse veinianalüüsi meetodid**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 17. mai 1999. aasta määrust (EÜ) nr 1493/1999 veinituru ühise korralduse kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 46 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

- (1) Poolvahuveinide ja vahuveinide ülerõhu mõõtmise meetod on välja töötatud lähtuvalt rahvusvaheliselt tunnustatud kriteeriumidest. Selle meetodi uue kirjelduse võttis Rahvusvaheline Veiniamet vastu oma üldkogul 2003. aastal.
- (2) Selle mõõtmismeetodi kasutamine võimaldab tagada nimetatud veinide ülerõhu lihtsamat ja täpsemat mõõtmist.
- (3) Tavalise meetodi kirjeldus, mis on esitatud komisjoni määruse (EMÜ) nr 2676/90 ⁽²⁾ lisa peatükis 37, on

muutunud alusetuks ning peatüki 37 lõige 3 tuleb seetõttu kuulutada kehtetuks. Lisaks sellele tuleb nimetatud määruse lisa täiendavasse peatükki hõlmata nimetatud meetodi ajakohastatud kirjeldus.

(4) Seetõttu tuleb määrust (EMÜ) nr 2676/90 muuta.

(5) Käesolevas määruses kirjeldatud meetmed on kooskõlas veinikomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EMÜ) nr 2676/90 lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

*Artikkel 2*Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 5. august 2005

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ EÜT L 179, 14.7.1999, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1188/2005 (ELT L 193, 23.7.2005, lk 24).

⁽²⁾ EÜT L 272, 3.10.1990, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 355/2005 (ELT L 56, 2.3.2005, lk 3).

LISA

Määruse (EMÜ) nr 2676/90 lisa muudetakse järgmiselt.

1. Peatükk 37 "Süsinikdioksiid" muudetakse järgmiselt:

a) Lõige 1 muudetakse järgmiselt:

i) pealkiri asendatakse järgmise pealkirjaga: "1. MEETODI PÕHIMÕTE"

ii) punkt 1.2 tunnistatakse kehtetuks.

b) Lõikes 2 asendatakse punkti 2.3 pealkiri järgmise pealkirjaga: "Teoreetilise ülerõhu arvutamine".

c) Lõiked 3 ja 4 tunnistatakse kehtetuks.

2. Pärast peatükki 37 lisatakse peatükina 37a järgmine tekst:

"37a – VAHUVEINIDE JA POOLVAHUVEINIDE ÜLERÕHU MÕÕTMINE

1. PÕHIMÕTE

Pärast temperatuuri stabiliseerumist ja pudeli loksutamist mõõdetakse afromeetri (survetoru) abil ülerõhk. Ülerõhku väljendatakse paskalites (Pa) (I tüüpi meetod). Antud meetodit kohaldatakse ka gaseeritud vahuveinide ja gaseeritud poolvahuveinide puhul.

2. SEADMED

Seadet, mis võimaldab ülerõhu mõõtmist vahuveinide ja poolvahuveinide pudelites, nimetatakse afromeetriks. Sõltuvalt pudeli sulgemise viisist (metallsulgur, kapsel, korgist või plastist kork) on seadme ehitus erinev.

2.1. **Kapsliga pudelid**

Seade koosneb kolmest osast (joonis 1):

— Ülemine osa (nõelaga kruvi) koosneb manomeetrist, käsitsi pingutatavast rõngast, spiraalkruvist, mis libistatakse keskmise osa sisse ja nõelast, mis läbib kapsli. Nõel on varustatud külgmise avaga, mille kaudu rõhk edastatakse manomeetrile. Seadme õhukindel sidestus pudeli kapsliga tagatakse tihendi abil.

— Keskmise osa (mutri) ülesandeks on suunata ülemine osa kapsli keskosa suunas. Keskmise osa kruvitakse alumise osa külge, nii et see püsib tugevasti pudeli kaelal.

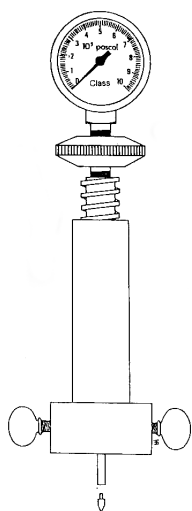
— Alumine osa (jalus) on varustatud kannusega, mis libiseb pudeli randi alla ja hoiab kogu mõõteseadet paigal. Olemas on erisuguste pudelitüüpidele kohaldatud jaluseid.

2.2. **Korgi abil suletud pudelid**

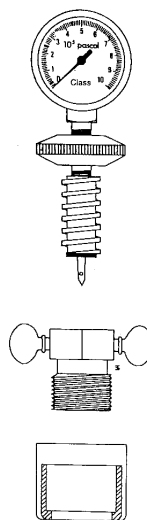
Seade koosneb kahest osast (joonis 2):

— Ülemine osa vastab eelnevalt kirjeldatud seadmele, samas on nõel pikem. Nõelaks on pikk õõnes toru, mille otsa paigutatakse teravik, mis lihtsustab korgi läbimist. Teravik on paigaldatud lahtisena, kui kork on läbitud, kukub teravik veini sisse.

- Alumine osa koosneb mutrist ja alusest, mis asetatakse korgi peale. Alus on varustatud nelja kinnituskruviga, mis hoiavad mõõteseadet korgi küljes kinni.

joon. 2: Afromeeter korgiga pudelitele

joon. 1: Afromeeter kapsliga pudelitele

Märkused manomeetrite kohta, millega nimetatud kaks seadet on varustatud:

- Manomeetrid võivad olla mehaanilised ja töötada Bourdoni toru abil või digitaalsed ja töötada piesoelektrilise anduri abil. Esimesel juhul peab Bourdoni toru olema valmistatud roostevabast terasest.
- Manomeetrid peavad olema gradueeritud paskalites (lühend Pa). Vahuveinide puhul oleks otstarbekam võtta ühikuks 10^5 paskalid (10^5 Pa) või kilopaskalid (kPa).
- Manomeetrid liigitatakse erinevatesse täpsusklassidesse. Manomeetri klassi number näitab lugemi suhtelist täpsust protsentides võrrelduna kogu skaala ulatusega (nt suurim rõhk, mida saab mõõta 1 000 kPa skaala ulatusega I klassi manomeetriga, on 1 000 kPa, kusjuures mõõtmistulemuse täpsus on ± 10 kPa). Täpsete mõõtmiste tegemiseks tuleb kasutada I klassi mõõteriistu.

3. MÕÕTMISE KÄIK

Enne mõõtmist peab pudeli temperatuur tasakaalustuma vähemalt 24 tundi. Pärast seda, kui kapsel või korgist või muust materjalist kork on läbi torutatud, loksutatakse pudelit tugevasti, et rõhk stabiliseeruks, ja võetakse siis lugem.

3.1. Kapsliga pudelid

Libistada jaluse kannus pudeli randi alla. Keerata mutrit, kuni seade kinnitub pudeli kaelale. Seejärel keerata ülemine osa mutri sisse. Et vältida gaaside väljumist, peab kapsli läbistamine ja tihendi surumine kapsli vastu toimuma võimalikult kiiresti. Seejärel tuleb pudelit tugevasti loksutada, kuni lugemiks saadava rõhu suurus jääb konstantseks.

3.2. Korgiga pudelid

Asetada nõela otsa teravik. Asetada seadme alumine pool korgi peale. Kruvida neli kinnituskruvi korgi külge. Kruvida külge seadme ülemine osa (seejuures läbib nõel korgi). Selleks et rõhk edastataks manomeetrini, peab teravik kukkuma pudelisse. Seejärel tuleb pudelit tugevasti loksutada, kuni lugemiks saadava rõhu suurus jääb konstantseks. Pärast lugemi võtmist võtta teravik pudelist välja.

4. TULEMUSTE VÄLJENDAMINE

Ülerõhku 20 °C juures ($P_{\text{aph}_{20}}$) väljendatakse paskalites (Pa) või kilopaskalites (kPa). Tulemus tuleb väljendada täpsusega, mis vastab manomeetri täpsusklassile (nt 1. klassi 1 000 kPa skaala ulatusega manomeetri korral $6,3 \times 10^5$ Pa või 630 kPa, mitte aga $6,33 \times 10^5$ Pa või 633 kPa).

Kui mõõtmistemperatuur on teistsugune kui 20 °C, tuleb paranduse tegemiseks korrutada mõõdetud rõhu väärtus asjakohase teguriga (vt tabelit 1).

TABEL 1

Vahuveini või poolvahuveini temperatuurile 20 °C vastava ülerõhu Paph20 ja temperatuuril t mõõdetud ülerõhu Papht suhe

°C	
0	1,85
1	1,80
2	1,74
3	1,68
4	1,64
5	1,59
6	1,54
7	1,50
8	1,45
9	1,40
10	1,36
11	1,32
12	1,28
13	1,24
14	1,20
15	1,16
16	1,13
17	1,09
18	1,06
19	1,03
20	1,00
21	0,97
22	0,95
23	0,93
24	0,91
25	0,88

5. TULEMUSTE KONTROLL

Füüsikaliste parameetrite otsese määramise meetod (I tüüpi kriteeriumi meetod)

Afomeetrite kontroll

Afomeetreid tuleb korrapäraselt kontrollida (vähemalt üks kord aastas).

Kontrollimine toimub taatlusstendi abil. Stend võimaldab võrrelda kontrollitavat manomeetrit kõrgema klassi etalonmanomeetriga, mis on ühendatud kahe paralleelühenduses oleva riikliku rõhuetaloniga. Kontrollimiseks võrreldakse kahe seadme näitusid kasvavate rõhkude juures, seejärel kahanevate rõhkude juures. Kui kahe seadme näitude vahel on erinevusi, on vastava reguleerimiskruvi abil võimalik manomeetrit vajalikul viisil reguleerida.

Tunnustatud laboratooriumidel ja asutustel on vastavad taatlusstendid olemas, samuti on need olemas manomeetrite valmistajatel.”

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1294/2005,**5. august 2005,****millega muudetakse I lisa nõukogu määruses (EMÜ) nr 2092/91 põllumajandustoodete mahepõllundustootmise ning põllumajandustoodete ja toiduainete puhul sellele viitavate märgiste kohta**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 24. juuni 1991. aasta määrust (EMÜ) nr 2092/91 põllumajandustoodete mahepõllundustootmise ning põllumajandustoodete ja toiduainete puhul sellele viitavate märgiste kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 13 teist taanet,

ning arvestades järgmist:

- (1) Vastavalt põllumajandusettevõtete tasandil mahepõllumajanduslikku tootmist reguleerivatele määruse (EMÜ) nr 2092/91 I lisas sätestatud põhimõtetele tuleb loomi sööta mahepõllunduslikult toodetud söödaga. 24. augustil 2005 lõppeval üleminekuajal võivad põllumajandustootjad kasutada tavasööta piiratud kogustes, kui nad suudavad tõendada, et mahepõllunduslikult toodetud sööt pole kättesaadav.
- (2) On ilmne, et ühenduses mahepõllumajanduslikult toodetud söödatooraine vajadusele vastavad tärned ei ole pärast 24. augustit 2005 piisavad, seda eelkõige seoses proteiinirikka söödatoorainega, mis on vajalik monogastriliste loomade ning vähemal määral mäletsejaliste pidamiseks.

- (3) Seepärast on vaja kehtestada üleminekuperiood, mil võib lubada tavasööda kasutamist.
- (4) Seetõttu tuleks määrust (EMÜ) nr 2092/91 vastavalt muuta.
- (5) Arvestades meetme kiireloomulisust, kuna teatavad sätted tavasööda kasutamise kohta kaotavad kehtivuse 24. augustil 2005, peaks käesolev määrus jõustuma järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.
- (6) Käesolevas määruses ettenähtud meetmed on kooskõlas määruse (EMÜ) nr 2092/91 artikli 14 kohaselt asutatud komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EMÜ) nr 2092/91 I lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

*Artikkel 2*Käesolev määrus jõustub päev pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 25. augustist 2005.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 5. august 2005

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ EÜT L 198, 22.7.1991, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 2254/2004 (ELT L 385, 29.12.2004, lk 20).

LISA

Määruse (EMÜ) nr 2092/91 I lisa B osa muudetakse järgmiselt.

Punkt 4.8 asendatakse järgmisega:

“Erandina lõikest 4.2 on lubatud tavasööda kasutamine piiratud kogustes, kui põllumajandustootjad suudavad liikmesriigi kontrollivatele ametiasutustele või eraõiguslikele kontrolliasutustele rahuldaval viisil tõendada, et neil ei ole võimalik ainult mahepõllunduslikku sööta saada.

Tavasööda suurim lubatud osakaal kaheteistkümne kuu kohta on järgmine:

a) Taimtoidulised: 5 % ajavahemikul 25. august 2005 – 31. detsember 2007.

b) Muud liigid:

— 15 % ajavahemikul 25. august 2005 – 31. detsember 2007,

— 10 % ajavahemikul 1. jaanuar 2008 – 31. detsember 2009,

— 5 % ajavahemikul 1. jaanuar 2010 – 31. detsember 2011.

Kõnealused kogused arvutatakse välja igal aastal põllumajandusliku päritoluga söödas sisalduva kuivaine osakaaluna. Tavasööda suurim lubatud osakaal päevases söödaratsioonis peab moodustama 25 % kuivainest, välja arvatud igaaastase rändkarjatamise ajal.”

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1295/2005,**5. august 2005,****kunstlikult kuivatatud sööda toetuse vähendamise kohta turustusaastaks 2004/05**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 21. veebruari 1995. aasta määrust (EÜ) nr 603/95 kuivisöödaturu ühise korralduse kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 5 teist lõiku,

ning arvestades järgmist:

(1) Määrus (EÜ) nr 603/95 asendatakse alates 1. aprillist 2005 nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrusega (EÜ) nr 1786/2003 kuivisöödaturu ühise korralduse kohta. ⁽²⁾ Viimati nimetatud määrust kohaldatakse alates 1. aprillist 2005, mil algab turustusaasta 2005/06. Seega tuleks jätkata määruse (EÜ) nr 603/95 kohaldamist lõpliku toetussumma kindlaksmääramisel turustusaastaks 2004/05.

(2) Määruse (EÜ) nr 603/95 artikli 3 lõigetes 2 ja 3 on kindlaks määratud töötlemisettevõtetele makstavad toetussummad kunstlikult kuivatatud ja päikese käes kuivatatud sööda puhul, kõnealuse määruse artikli 4 lõigetes 1 ja 3 esitatud tagatud maksimumkoguste piires.

(3) Turustusaastaks 2004/05 liikmesriikide poolt vastavalt nõukogu 6. aprilli 1995. aasta määruse (EÜ) nr 785/95 (millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 603/95 (kuivisöödaturu ühise korralduse kohta) üksikasjalikud rakenduseeskirjad) ⁽³⁾ artikli 15 punkti a teisele taandele komisjonile teatatud kogused sisaldavad 31. märtsi 2005. aasta laokoguseid, mille puhul võidakse kooskõlas komisjoni 7. märtsi 2005. aasta määruse (EÜ) nr 382/2005 (millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1786/2003 (kuivisöödaturu ühise korralduse kohta) ⁽⁴⁾ üksikasjalikud rakenduseeskirjad) artikliga 34 anda määruse (EÜ) nr 603/95 artiklis 3 ettenähtud toetust.

(4) Edastatud andmetest selgub, et kunstlikult kuivatatud sööda tagatud maksimumkogused on ületatud 16 % võrra.

(5) Seetõttu on kohane vähendada kunstlikult kuivatatud sööda toetussummat kooskõlas määruse (EÜ) nr 603/95 artikli 5 esimese lõiguga.

(6) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas teraviljaturu korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Turustusaastaks 2004/05 vähendatakse määruse (EÜ) nr 603/95 artikli 3 lõikes 2 ettenähtud kunstlikult kuivatatud sööda toetussummat:

— Tšehhi Vabariigis 64,36 eurole tonni kohta,

— Kreekas 56,40 eurole tonni kohta,

— Hispaanias 54,11 eurole tonni kohta,

— Itaalias 57,02 eurole tonni kohta,

— Leedus 63,24 eurole tonni kohta,

— Ungaris 59,04 eurole tonni kohta,

— kõikides teistes liikmesriikides 65,55 eurole tonni kohta.

⁽¹⁾ EÜT L 63, 21.3.1995, lk 1. Määrust on viimati muudetud 2003. aasta ühinemisaktiga.

⁽²⁾ ELT L 270, 21.10.2003, lk 114.

⁽³⁾ EÜT L 79, 7.4.1995, lk 5. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1413/2001 (EÜT L 191, 13.7.2001, lk 8).

⁽⁴⁾ ELT L 61, 8.3.2005, lk 4.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 5. august 2005

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Mariann FISCHER BOEL

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1296/2005,**5. august 2005,****milles vaadatakse läbi B-toodangumaksu ülemmäär ja muudetakse B-suhkrupeedi miinimumhinda suhkrusektoris turustusaastaks 2005/06**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 19. juuni 2001. aasta määrust (EÜ) nr 1260/2001 suhkrusektori turgude ühise korralduse kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 15 lõike 8 teist ja kolmandat taanet,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruse (EÜ) nr 1260/2001 artikli 15 lõigetes 3 ja 4 sätestatakse, et kahjumid, mis tulenevad ühenduse suhkruülejäägi eksportimise kohustusest, tuleb teatud piirides katta A- ja B-suhkru, A- ja B-isoglükooosi ning A- ja B-inuliinisiirupi toodangumaksudega.
- (2) Määruse (EÜ) nr 1260/2001 artikli 15 lõikes 5 sätestatakse, et kui põhitoodangumaksu ja B-maksu oletatavad laekumised, mis ei tohi ületada vastavalt 2 % ja 30 % valge suhkru kõnealuse aasta sekkumishinnast, tõenäoliselt ei kata oletatavat jooksva turustusaasta kogukahjumi, võib B-maksu maksimumprotsenti kohandada määral, mis kataks nimetatud kogukahjumi, kuid ei ületaks 37,5 %.
- (3) Vastavalt esialgselt kättesaadavatele andmetele on turustusaastale 2005/06 vastavate maksude kohandamise eelsed laekumised tõenäoliselt väiksemad keskmise

kahjumi ja eksporditava ülejäägi korrutisest. 2005/06 aasta B-maksu ülemmäär peaks järelkult tõstma 37,5 %le valge suhkru asjaomase sekkumishinnast.

- (4) Määruse (EÜ) nr 1260/2001 artikli 4 lõike 1 punktis b määratakse B-suhkrupeedi miinimumhinnaks 32,42 eurot tonni kohta vastavalt kõnealuse määruse artikli 15 lõikele 5, milles sätestatakse B-suhkrupeedi hinna vastav kohandamine, juhul kui kohandatakse B-maksu ülemmäär.
- (5) Käesolevas määruses sätestatud meetmed on kooskõlas suhkruturu korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Turustusaastaks 2005/06 tõstetakse määruse (EÜ) nr 1260/2001 artikli 15 lõike 4 esimeses taandes nimetatud B-maksu 37,5 %le valge suhkru sekkumishinnast.

Artikkel 2

Turustusaastaks 2005/06 kehtestatakse määruse (EÜ) nr 1260/2001 artikli 4 lõike 1 punktis b nimetatud B-suhkrupeedi miinimumhinnaks 28,84 eurot tonni kohta kooskõlas kõnealuse määruse artikli 15 lõikega 5.

*Artikkel 3*Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 5. august 2005

*Komisjoni nimel**komisjoni liige*

Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ EÜT L 178, 30.6.2001, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 987/2005 (ELT L 167, 29.6.2005, lk 12).

II

(Aktid, mille avaldamine ei ole kohustuslik)

NÕUKOGU

NÕUKOGU OTSUS,

12. juuli 2005,

liikmesriikide tööhõivepoliitika suuniste kohta

(2005/600/EÜ)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 128 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽¹⁾

võttes arvesse Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾

võttes arvesse regioonide komitee arvamust,

võttes arvesse tööhõivekomitee arvamust,

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Liidu lepingu artiklis 2 sätestatakse liidu eesmärk edendada muu hulgas majanduslikku ja sotsiaalset progressi ning tööhõive kõrget taset. Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklis 125 öeldakse, et liikmesriigid ja ühendus püüavad välja arendada kooskõlastatud tööhõivestrategiat, eelkõige edendada kvalifitseeritud, koolitatud ja kohanemisvõimelist tööjõudu ning majanduslikele muudatustele reageerivaid tööturget.

(2) 2000. aasta märtsi Lissaboni Euroopa Ülemkogu käivitas püsivale majanduskasvule suunatud strateegia, mis

hõlmaks suurema hulga ja paremate töökohtade loomist ning suurema sotsiaalse ühtekuuluvuse saavutamist ning milles seati pika tähtajaga tööhõivealased eesmärgid, kuid viis aastat hiljem ollakse strateegia eesmärkide saavutamisest veel kaugel.

(3) Tööhõivesuuniste ja majanduspoliitika üldsuuniste esitamine tervikliku dokumendina aitab Lissaboni strateegiat taas keskendada majanduskasvule ja tööhõivele. Euroopa tööhõivestrategial on Lissaboni strateegia tööhõiveeesmärkide rakendamises otsustav roll. Sotsiaalse ühtekuuluvuse tugevdamine on samuti Lissaboni strateegia edukuse võtmeteguriks. Ümberpöörduvalt, vastavalt sotsiaalmeetmete kavale aitab Euroopa tööhõivestrategia edu kaasa suurema sotsiaalse ühtekuuluvuse saavutamisele.

(4) Kooskõlas 22. ja 23. märtsil 2005 toimunud kevadise Euroopa Ülemkogu järeldestega tuleb liidul koondada kõik liikmesriikide ja ühenduse asjakohased vahendid – sealhulgas ühtekuuluvuspoliitika – Lissaboni strateegia kolme (majanduslikku, sotsiaalsesse ja keskkonnavalasse) dimensiooni, et nendevahelist koostoimet säästva arengu üldises kontekstis paremini kasutada.

(5) Täielikule tööhõivele, töö kvaliteedile ja tootlikkusele ning sotsiaalsele ühtekuuluvusele suunatud eesmärged peavad kajastama selged prioriteedid soodustada suurema hulga inimeste tööturule tulekut ja pikaajalist töötamist, suurendada tööjõu pakkumist ning ajakohastada sotsiaalkaitseüsteeme, suurendada töötajate ja ettevõtjate kohanemisvõimet ning suurendada investeeringuid inimkapitali hariduse ja kutseoskuste arendamise teel.

(6) Tööhõivesuunisteks tuleks täies ulatuses läbi vaadata ainult iga kolme aasta järel; vahepealsetel aastatel kuni aastani 2008 peaks nende ajakohastamine jääma rangelt piiratuks.

⁽¹⁾ Arvamus on esitatud 26. mail 2005. aastal (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ Arvamus on esitatud 31. mail 2005. aastal (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

- (7) Tööhõivekomitee ja sotsiaalkaitsekomitee on koostanud ühisarvamuse majanduskasvu ja tööhõive koondsuuniste kohta (2005–2008).

Artikkel 2

Suuniseid võetakse arvesse liikmesriikide tööhõivepoliitikas, millest antakse aru riiklikes reformikavades.

- (8) Nõukogu 14. oktoobril 2004. aasta soovitus liikmesriikide tööhõivepoliitika elluviimise kohta ⁽¹⁾ on taustteabena endiselt kehtiv,

Artikkel 3

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

ON VÕTNUD VASTU KÄESOLEVA OTSUSE:

Brüssel, 12. juuli 2005

Artikkel 1

Käesolevaga võetakse vastu liikmesriikide tööhõivepoliitika suunised, mis on sätestatud lisas.

Nõukogu nimel

eesistuja

G. BROWN

⁽¹⁾ ELT L 326, 29.10.2004, lk 47.

LISA

TÖÖHÕIVESUUNISED (2005–2008)

(Koondsuunised nr 17–24)

- Suunis nr 17: Rakendada tööhõivepoliitikat, mis on suunatud täieliku tööhõive saavutamisele, töö kvaliteedi ja tootlikkuse paranemisele ning sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse tugevdamisele
- Suunis nr 18: Edendada elutsükli põhist lähenemist töötamisele
- Suunis nr 19: Tagada tööotsijatele, sealhulgas ebasoodsas olukorras olevatele inimestele ja mitteaktiivsetele inimestele pääs tööturule, muuta töö neile atraktiivseks ning tasuvaks
- Suunis nr 20: Parandada tööturgude vajaduste rahuldamist
- Suunis nr 21: Tööturu osapoolte rolli vajalikul määral arvesse võttes edendada paindlikkust koos töösuhete püsivusega ning vähendada tööturu killustatust
- Suunis nr 22: Tagada tööhõivet soodustav tööjõukulutuste kasv ja palkade kujunemise mehhanismid
- Suunis nr 23: Laiendada ja parandada investeerimist inimkapitali
- Suunis nr 24: Kohandada haridus- ja koolitussüsteeme vastavalt uutele pädevusnõuetele

Liikmesriikide tööhõivepoliitika suunised

Liikmesriigid viivad koostöös tööturu osapooltega ellu oma poliitikaid allpool nimetatud eesmärkide saavutamiseks ja tegevusprioriteetide rakendamiseks. Lähtudes Lissaboni strateegiast, edendatakse liikmesriikide poliitikate abil tasakaalustatult alljärgnevat:

- *Täielik tööhõive*: Täieliku tööhõive saavutamine ning töötuse ja mitteaktiivsuse vähendamine tööjõunõudluse ja -pakkumise suurendamise teel on majanduskasvu säilitamiseks ja sotsiaalse ühtekuuluvuse tugevdamiseks elulise tähtsusega.
- *Töö kvaliteedi ja tööviljakuse parandamine*: Tööhõive suurendamiseks tehakse jõupingutusi paralleelselt töökohtade atraktiivsuse suurendamisega, töö kvaliteedi tõstmisega ja tootlikkuse kasvuga ning töötavate vaeste osakaalu vähendamisega. Töö kvaliteedi, tootlikkuse ja tööhõive vahelisi koostoimeid tuleks täiel määral ära kasutada.
- *Majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse tugevdamine*: Vaja on sihikindlat tegevust, et parandada sotsiaalset kaasatust, vältida tööturult tõrjutust ja toetada vähemsoodsas olukorras olevate inimeste tööhõivesse integreerimist, samuti selleks, et kõrvaldada piirkondlikud erinevused tööhõives, töötuses ja töö tootlikkuses, eriti mahajäänud piirkondades.

Võrdsed võimalused ning võitlus diskrimineerimise vastu on edu saavutamiseks olulise tähtsusega. Kõigi võetavate meetmete puhul tuleb tagada soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamine ning edendamine. Osana uudest põlvkondi ühendavast lähenemisviisist tuleb erilist tähelepanu pöörata noorte inimeste olukorrale, rakendades "Euroopa noorte pakti", ning kogu tööea jooksul tööturule pääsemise edendamisele. Erilist tähelepanu tuleb samuti pöörata tööhõive erinevuste olulisele vähendamisele ebasoodsas olukorras olevate inimeste, sealhulgas puuetega inimeste puhul ning samuti kolmandate riikide kodanike ja Euroopa Liidu kodanike vahel kooskõlas riiklike eesmärkidega.

Oma tegevuses peaksid liikmesriigid tagama tööhõivepoliitika õige juhtimise. Nad peaksid sisse seadma laialdased partnerlussuhted muudatuste läbiviimiseks, kaasates parlamentaarseid organeid ja huvirühmi, sealhulgas ka piirkondlikul ja kohalikul tasandil. Keskset osa peaksid mängima Euroopa ja riikide tööturgude osapooled. Käesoleva lisa lõpus on loetletud hulk ELi tasandil Euroopa tööhõivestrategie raames 2003. aasta suuniste kontekstis kindlaks määratud eesmärgid ja kriteeriumid ning nende täitmist kajastavate näitajate ja tulemustabelite esitamist tuleks jätkata. Liikmesriike kutsutakse samuti üles määratlema oma kohustusi ja eesmärgid, mille puhul nad peavad arvestama eelnimetatuga ning samuti ELi tasandil kokku lepitud 2004. aasta soovitusetega.

Hea juhtimine nõuab ka suuremat tõhusust haldus- ja finantsressursside eraldamisel. Kokkuleppel komisjoniga peaksid liikmesriigid tööhõivestrategia rakendamisel kasutama struktuurifondide, eriti Euroopa Sotsiaalfondi ressursse ja andma aru võetud meetmetest. Erilist tähelepanu tuleks pöörata institutsioonilise ja haldussuutlikkuse suurendamisele liikmesriikides.

Suunis nr 17: Rakendada tööhõivepoliitikat, mis on suunatud täieliku tööhõive saavutamisele, töö kvaliteedi ja tootlikkuse paranemisele ning sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse tugevdamisele.

Poliitika peaks aitama saavutada aastaks 2010 Euroopa Liidu (ELi) üldist keskmise tööhõive määra 70 %, kusjuures naiste tööhõive oleks vähemalt 60 % ja vanemaealiste (55- kuni 64-aastaste) töötajate oma 50 %, ning vähendada töötust ja mitteaktiivsust. Liikmesriigid peaksid kaaluma tööhõivemäärade riiklike eesmärkide seadmist.

Nimetatud eesmärkide saavutamisel peaks tegevus keskenduma järgmistele prioriteetidele:

- soodustada suurema hulga inimeste tööturule tulekut ja pikaajalist töötamist, suurendada tööjõu pakkumist ning ajakohastada sotsiaalkaitstesüsteeme,
- suurendada töötajate ja ettevõtjate kohanemisvõimet,
- suurendada investeringuid inimkapitali hariduse ja kutseoskuste arendamise teel.

1. SOODUSTADA SUUREMA HULGA INIMESTE TÖÖTURULE TULEKUT JA PIKAAJALIST TÖÖTAMIST, SUURENDA DA TÖÖJÕU PAKKUMIST NING AJAKOHASTADA SOTSIAALKAITSESÜSTEEME

Tööhõivemäärade tõstmine on kõige tõhusam vahend majanduskasvu genereerimiseks ja kõrge sotsiaalse kaasatusega majanduse edendamiseks, kindlustades samal ajal sotsiaalkaitsevõrgu neile, kes pole võimelised töötama. Üha enam on tööealise elanikkonna oodatava vähenemise tõttu vajalik edendada suuremat tööjõu pakkumist, uudset elutsükli põhilist lähenemist töötamisele ning ajakohastada sotsiaalkaitstesüsteeme, et tagada nende piisav ulatus, rahaline jätkusuutlikkus ja vastavus ühiskonna muutuvatele vajadustele. Osana uudest põlvkondi ühendavast lähenemisviisist tuleks erilist tähelepanu pöörata meeste ja naiste püsivate tööhõiveerinevuste ning noorte ja vanemaealiste madala tööhõivega seonduvate probleemidega tegelemisele. Tegutseda tuleb ka selle nimel, et lahendada noorte töötuse probleem; keskmiselt on noorte töötus umbes kaks korda suurem üldisest töötuse määrast. Tuleb luua õiged tingimused tööhõive suurendamise soodustamiseks mitmel moel, olgu siis tegemist esmakordse tööleasumisega, tööle tagasipöördumisega pärast vaheaega või sooviga pikendada tööiga. Otsustava tähtsusega on töökoha kvaliteet, sealhulgas palk ja hüvitised, töötingimused, töösuhte püsivus, elukestva õppe ja edutamise võimalused, samuti sotsiaalkaitstesüsteemidest lähtuv toetus ja soodustused.

Suunis nr 18: Edendada elutsükli põhilist lähenemist töötamisele:

- püüdes luua tööhõivevõimalusi noortele ja vähendada noorte töötust, nagu näeb ette Euroopa noortepakt;
- tegutsedes otsustavalt, et suurendada naiste tööturul osalemist ja vähendada meeste ja naiste vahelisi erinevusi tööhõives, töötuses ja palkades;
- ühitades paremini töö- ja eraelu ning pakkudes kättesaadavaid ja rahaliselt jõukohaseid lastehooldusvõimalusi ning hooldusvõimalusi teistele ülalpeetavatele;
- toetades aktiivset vananemist, mis hõlmab kohaseid töötingimusi ja paremat tervisekaitset töökohal ning piisavaid soodustusi töötamise jätkamiseks ja varajase pensionilejäämise vältimiseks;
- kaasaegsete sotsiaalkaitstesüsteemide, sealhulgas pensioni- ja tervishoiusüsteemide kaudu, tagades nende sotsiaalse piisavuse, rahalise jätkusuutlikkuse ja muutuvate vajadustega kohanemise võime, et toetada tööturul osalemist ja pikaajalist töötamist.

Vt samuti koondsuunist "Tagada majanduse ja rahanduse jätkusuutlikkus kui suurenenud tööhõive alus" (nr 2).

Osalise suurendamiseks ja sotsiaalse tõrjutusega võitlemiseks on väga tähtis hõlbustada töötajate pääsu tööturule, ennetada töötuks jäämist ja tagada, et töö kaotanud inimesed jäävad tihedalt seotuks tööturuga ning suurendavad oma eeldusi tööd saada. See nõuab tööturule pääsemise takistuste kõrvaldamist, mis seisneb töötajate tulemuslikkuse kindlustamises, koolituste ja muudele aktiivsetele tööturumeetmetele juurdepääsu hõlbustamises ning töö tasuvuse tagamises, samuti töötuse, vaesuse ja mitteaktiivsusega seotud ohtude kõrvaldamises. Eriti tähtsustatakse tuleks pöörata ebasoodsas olukorras olevate, sealhulgas väheste kvalifikatsiooniga inimeste tööturule kaasamisele, muu hulgas sotsiaalteenuste ja sotsiaalmajanduse väljaarendamise ning kollektiivsetele vajadustele vastavate uute töövõimaluste loomise kaudu. Eriti tähtsustatakse võitlus diskrimineerimise vastu, puuetega inimeste tööturule pääsu edendamine ning sissevõetavate ja vähemuste integreerimine.

Suunis nr 19: Tagada töötajatele, sealhulgas ebasoodsas olukorras olevatele inimestele ja mitteaktiivsetele inimestele juurdepääs tööturule, muuta töö neile atraktiivseks ning tasuvaks:

- kasutades aktiivseid ja ennetuslikke tööturumeetmeid, sealhulgas vajaduste varane väljaselgitamine, abi töötajal, nõustamine ja koolitused osana isiklike tegevuskavade koostamisest, tööturult enim tõrjutud inimeste kaasamiseks sotsiaalteenuste pakkumise ning vaesuse kaotamisele kaasa aitamine;
- maksu- ja hüvitissüsteemidest tulenevate motiveerivate ja motivatsiooni pärssivate tegurite pideva läbivaatamise kaudu, sealhulgas hüvitiste haldamine ja tingimuste asjakohasus ning kõrgete tegelike piirmaksu- ja hüvitismäärade märkimisväärne vähendamine isiklike madalat palka saavate töötajate puhul, tagades samal ajal piisava sotsiaalkaitse taseme;
- uute töövõimaluste loomisega teenindussfääris nii üksikisikutele kui ettevõtjatele eelkõige kohalikul tasandil.

Et suurem arv inimesi leiaks parema töökoha, on ühtlasi vaja tugevdada tööturu infrastruktuuri riiklikul ja ELi tasandil, sealhulgas EURES võrgu kaudu, et paremini ennetada ja lahendada võimalikke vastuolusid. Seoses sellega on töötajate liikuvus ELi piires otsustava tähtsusega ja see tuleks täielikult tagada asutamislepingute raames. Liikmesriikide tööturgudel tuleb täita tähelepanu pöörata ka tööjõu lisapakkumisele, mis tuleneb kolmandate riikide kodanike sissevõetavatest.

Suunis nr 20: Parandada tööturgude vajaduste rahuldamist:

- moderniseerides ja tugevdades tööturuasutusi, eelkõige tööturuteenuseid, pidades samuti silmas tööleasumise- ja koolitusvõimaluste läbipaistvuse suurendamist riiklikul ja Euroopa tasandil;
- kõrvaldades asutamislepingute raames töötajate üleeuroopalise liikumisega seotud takistused;
- oskustega seotud vajaduste, tööturu puuduste ja kitsaskohtade parema ennetamise kaudu;
- majandusmigratsiooni asjakohase juhtimise kaudu.

2. PARANDADA TÖÖTAJATE JA ETTEVÕTJATE KOHANEMISVÕIMET

Euroopal tuleb parandada oma suutlikkust ennetada ja vältida majanduslikke ning sotsiaalseid muutusi ning nendega kohaneda. See nõuab tööhõivet soodustavate tööjõukulutusi, töökorralduse tänapäevaseid vorme ja hästitoimivaid tööturugusid, mis võimaldavad suuremat paindlikkust koos tööhõivete püsivusega, et rahuldada äriühingute ja töötajate vajadusi. See peaks ühtlasi aitama vältida tööturgude suurenevat killustatust ja vähendada mitteametlikku töötamist.

Tänapäeva globaliseerivas, avanevates turgudes ja pidevalt uusi tehnoloogiaid rakendavas majanduses on nii ettevõtjatel kui töötajatel vajadus ja ka reaalne võimalus kohaneda. Kuigi kõnealune struktuursete muutuste protsess on üldiselt majanduskasvu ja tööhõivet soodustav, toob see ühtlasi kaasa muutusi, mis on mõnele töötajale ja ettevõtjale kahjulikud. Ettevõtjad peavad konkurentsiks püsimiseks muutuma paindlikumaks, et reageerida järskudele muutustele nõudluses nende kaupade ja teenuste järele, kohanema uute tehnoloogiatega ja olemasolevate pidevateks uuendusteks. Nad peavad ühtlasi reageerima suurenevale nõudlusele kvaliteetsete töökohtade järele, mis on seotud töötajate isiklike eelistustega ja nende perekonnaelu muutustega, ning nad peavad toime tulema vananeva tööjõu ja väiksema hulga uute noorte töötajatega. Töötajate jaoks muutub töötamine keerulisemaks, kuna töökorraldus muutub mitmekesisemaks ning ebaühtlaseks ja kogu elutsükli jooksul on vaja edukalt läbi teha järjest rohkem muutusi. Kiirelt muutuva majanduse ja sellega kaasnevate ümberkorralduste tingimustes tuleb neil omaks võtta uued tööviisid, sealhulgas info- ja sidetehnoloogiate suurenev kasutus ning muutused ametiseisundis, ning olla valmis elukestvaks õppeks. Samuti on vaja geograafilist liikuvust, et laiemas ulatuses ligi pääseda töövõimalustele kogu ELis.

Suunis nr 21: Tööturu osapoolte rolli vajalikul määral arvesse võttes edendada paindlikkust koos töösuhete püsivusega ning vähendada tööturu killustatust:

- kohandades selleks tööõigust, vaadates vajaduse korral läbi erinevad lepingutingimused ja tööajakorraldused;
- tegeledes ebaseadusliku töö probleemiga;
- paremini ennetades ja õigesti juhtides muutusi, sealhulgas majanduse ümberkorraldusi, eelkõige aga muutusi, mis on seotud kaubavahetuse laienemisega, et minimeerida neist tulenevaid sotsiaalkulusid ja hõlbustada kohanemist;
- edendades ja levitades uuenduslikke ja paindlikke töökorralduse viise eesmärgiga parandada töö kvaliteeti ja tootlikkust, sealhulgas paremat tervishoidu ja ohutust;
- hõlbustades ametiseisundi muutusi, sealhulgas koolituste, füüsiliste isikute ettevõtluse, ettevõtete asutamise ja geograafilise liikuvuse soodustamise kaudu.

Vt ka koondsuunist "Edendada makromajandus-, struktuuri- ja tööhõivepoliitika vahelist sidusust" (nr 5).

Selleks, et maksimeerida töökohtade loomist, säilitada konkurentsivõimet ja anda oma panus üldisesse majanduslikku raamistikku, peaks palgatõusude üldine tase olema kooskõlas tootlikkuse kasvuga kogu majandustsükli vältel ja peegeldama olukorda tööturul. Töökohtade loomise soodustamiseks, eriti madalapalgaliste töökohtade osas, võivad osutada vajalikuks ka jõupingutused palgaväliste tööjõukulutuste vähendamiseks ja maksukoormuse ülevaatamiseks.

Suunis nr 22: Tagada tööhõivet soodustav tööjõukulutuste kasv ja palkade kujunemise mehhanismid:

- julgustades tööturu osapooli kujundama oma vastutusvaldkonnas õiget raamistikku palgaläbirääkimiste jaoks, et kajastada tootlikkust ja tööturuga seonduvaid probleeme kõigil asjaomastel tasanditel ning vältida meeste ja naiste palgavahesid;
- vaadates läbi palgaväliste tööjõukulutuste mõju tööhõivele ning vajadusel kohandada nende struktuuri ja taset, eelkõige madalapalgaliste töötajate maksukoormuse vähendamiseks.

Vt ka koondsuunist "Tagada palgatõusu osatähtsus makromajandusliku stabiilsuse ja kiirema majanduskasvu saavutamisel" (nr 4).

3. SUURENDADA INVESTEERINGUID INIMKAPITALI HARIDUSE JA KUTSEOSKUSTE ARENDAMISE TEEL

Euroopa peab hakkama rohkem investeerima inimkapitali. Liiga paljud inimesed ei pääse tööturule või ei suuda seal püsida oskuste puudumise või oskuste sobimatuse tõttu. Selleks, et soodustada tööturule pääsemist igas vanuses ning tõsta töö tootlikkust ja kvaliteeti, on ELil vaja üksikisikute, ettevõtjate, majanduse ja ühiskonna huvides senisest enam ja tõhusamalt investeerida inimkapitali ja elukestvasse õppesse.

Teadmiste- ja teenustepõhine majandus nõuab tavapäraseks tootmiseks vajalikest oskustest erinevaid oskusi, mida tuleb tehnoloogiliste muutuste ja innovatsiooni tõttu ühtlasi pidevalt ajakohastada. Kui töötajad soovivad töötama jääda ja töös edasi areneda, peavad nad oma oskusi korrapäraselt omandama ja uuendama. Ettevõtjate tootlikkus sõltub sellise tööjõu omandamisest ja säilitamisest, mis on võimeline muutustega kohanema. Valitsused peavad tagama, et haridustase paraneks ja noortel inimestel oleks olemas vajalikud põhioskused, mis on kooskõlas "Euroopa noorte paktiga". Tuleks kaasata kõik huvirühmad, et juurutada ja tugevdada elukestva õppe kultuuri alates varasest noorusest. Selleks, et saavutada riiklikus ja erasektoris inimressurssidesse investeerimise kasv ühe elaniku kohta ning tagada nende investeeringute kvaliteet ja tõhusus, on oluline tagada kulude ja ülesannete õiglane ja läbipaistev jaotus kõigi osalejate vahel. Liikmesriigid peaksid hariduse ja koolituse eesmärgil paremini kasutama struktuurifondide ja Euroopa Investeeringupanga vahendeid. Nende eesmärkide saavutamiseks kohustuvad liikmesriigid koostama terviklikud elukestva õppe strateegiad 2006. aastaks ning rakendama töökava "Haridus ja koolitus 2010".

Suunis nr 23: Laiendada ja parandada investeerimist inimkapitali:

- kaasavate haridus- ja koolituspoliitikate kaudu ning kutsealasele algharidusele, kesk- ja kõrgharidusele, sealhulgas praktilisele väljaõppele ja ettevõtluskoolitustele juurdepääsu oluliselt soodustava tegevuse kaudu;
- vähendades oluliselt kooli pooleli jätnud õpilaste arvu;
- Euroopa lepingutele vastavate töhusate elukestva õppe strateegiate kaudu, mis hõlmaks kõiki inimesi koolides, ettevõtetes, riigiasutustes ja eramajapidamistes, ning mis sisaldaksid asjakohaseid motiveerivaid tegureid ja kulude jaotamise mehhanisme eesmärgiga suurendada osavõttu jätkuõppest ja töökohal toimuvatest koolitustest kogu elutsikli kestel eelkõige väheste oskustega ja vanemaalistele töötajate hulgas.

Vt ka koondsuunist "Suurendada ja parandada investeerimist teadus- ja arendustegevusse, eelkõige eraettevõtlusesse" (nr 7).

Ei piisa sellest, et seatakse julgeid eesmärke ja suurendatakse kõigi osalejate poolseid investeringuid. Kindlustamaks, et pakkumine vastab tegelikkuses nõudlusele, peavad elukestva õppe süsteemid olema jõukohase hinnaga, kättesaadavad ja vastama muutuvatele vajadustele. Haridus- ja koolitussüsteemide kohandamine ja nende suutlikkuse suurendamine on vajalik nende süsteemide vastavusseviimiseks tööturu ning teadmispõhise majanduse ja ühiskonna vajadustega ja nende tõhusaks toimimiseks. Info- ja sidetehnoloogiaid saab kasutada, et parandada ligipääsu õppele ja kujundada seda vastavalt tööandjate ja töötajate vajadustele. Samuti on vaja nii õppurite kui töötajate suuremat liikuvust, mis tagaks parema ligipääsu töövõimalustele kogu ELis. Tuleks kõrvaldada takistused seoses töötajate üleeuroopalise liikumisega eriti need takistused, mis on seotud kvalifikatsiooniga ja pädevuse tunnustamise ja läbipaistvusega. Riiklike haridus- ja koolitussüsteemide reformimisel on tähtis kasutada kokkulepitud Euroopa vahendeid ja võrdlusaluseid, nagu on sätestatud töökavas "Haridus ja koolitus 2010".

Suunis nr 24: Kohandada haridus- ja koolitussüsteeme vastavalt uutele pädevusnõuetele:

- tagades hariduse ja koolituse atraktiivsuse, avatuse ja kvaliteedistandardid ning neid arendades, laiendades haridus- ja koolitusvõimaluste pakkumist, tagades paindlikud õppevormid ning avardades õpilaste ja õpetajate liikumisvõimalusi;
- lihtsustades ja mitmekesistades kõigi jaoks juurdepääsu haridusele, koolitusele ja teadmiste tööaja korralduse, perede toetamise teenuste, kutsenõustamise ning vajadusel kulude jaotamise uute viiside kaudu;
- kohandades uute ametialaste vajadustega, põhipädevustega ja tulevaste kutseoskuste nõuetega, parandades selleks kvalifikatsioonide määratlust ja läbipaistvust, nende tegelikku tunnustamist ning mitteametliku ja vabahariduse tõendamist.

Euroopa tööhõivestrategie raames seatud eesmärgid ja kriteeriumid

Euroopa tööhõivestrategie raames lepitati 2003. aastal kokku alljärgnevad eesmärgid ja kriteeriumid:

- Igale töötule pakutakse – noorte puhul kuue ja täiskasvanute puhul 12 kuu jooksul – uue alguse võimalust koolituse, ümberõppe, tööpraktika, töökoha või muu töölevõtmise võimaluste suurendamisega seotud meetme näol, jätkates vajaduse korral samaaegselt töötusnõustamise toetamist.
- Aastaks 2010 võtab 25 % pikaajalistest töötutest osa mõnest aktiivsest meetmest koolituse, ümberõppe, tööpraktika või muu töölevõtmise võimaluste suurendamisega seotud meetme näol, eesmärgiga saavutada kolme kõige edasijõudnuma liikmesriigi keskmine tase.
- Töötajatel kogu ELis on võimalik tutvuda kõikide vabade töökohtadega, mida liikmesriikide tööturatalitused vahendavad.
- 2010. aastaks tõestatakse Euroopa Liidu tasandil viie aasta võrra lõpliku tööturalt lahkumise iga (võrreldes 59,9 aastaga 2001. aastal).
- 2010. aastaks pakutakse lastehooldusvõimalusi vähemalt 90 protsendile vähemalt kolmeaastastest ja kooliealistest lastest ning vähemalt 33 protsendile kuni kolmeaastastest lastest.
- Kooli pooleli jättnute keskmine arv ELis ei ületa 10 %.
- Vähemalt 85 % Euroopa Liidu 22-aastastest inimestest peaks olema aastaks 2010 omandanud keskhariduse.
- Elukestvas õppes osalejaid peaks Euroopa Liidus olema keskmiselt vähemalt 12,5 % täiskasvanud tööealisest elanikkonnast (25- kuni 64-aastased).

NÕUKOGU SOOVITUS,

12. juuli 2005,

liikmesriikide ja ühenduse majanduspoliitika üldsuuniste kohta (2005–2008)

(2005/601/EÜ)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

kvaliteeti ja suurendada omanikutunnet Lissaboni strateegia suhtes.

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 99 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni soovitusi,

võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 16.–17. juunil 2005 toimunud arutelu,

ning arvestades, et Euroopa Parlament võttis vastu resolutsiooni komisjoni soovitusel

SOOVITAB JÄRGMIST:

SISSEJUHATUS

2005. aasta märtsikuu Euroopa Ülemkogu kohtumisel otsustati **taaskäivitada Lissaboni strateegia, keskendudes majanduskasvule ja töökohtade loomisele Euroopas.** ⁽¹⁾ Selle otsusega esitasid riigi- ja valitsusjuhid selge sõnumi Euroopa Liidu prioriteetide kohta lähiaastatel. Euroopa peab Lissaboni eesmärkide saavutamiseks pöörama poliitikakujundamisel senisest enam tähelepanu majanduskasvule ja töökohtade loomisele, tagades ühtlasi usaldusväärse makromajandusliku olukorra ning sotsiaalse ühtekuuluvuse ja keskkonna säästmise, mis on Lissaboni strateegia olulisteks alussammasteks.

Erilist tähelepanu tuleb pöörata Lissaboni tegevuskava elluviimisele. Nende eesmärkide saavutamiseks peab EL tõhusamalt rakendama kõiki riiklikke ja ühenduse vahendeid, et paremini ära kasutada nende koostoimet. Lisaks sellele võib asjaomaste huvirühmade kaasamine aidata tõsta teadlikkust majanduskasvule ja stabiilsusele suunatud makromajanduspoliitika ja struktuurireformide vajalikkusest, parandada nende rakendamise

Seepärast kajastavad käesolevad majanduspoliitika üldsuunistes Lissaboni strateegia uut käivitamist ja keskenduvad majanduspoliitika osatähtsusele kiirema majanduskasvu saavutamiseks ja suurema hulga töökohtade loomiseks. Käesolevate suuniste A jagu käsitleb panust, mida nende eesmärkide taotlemisse võib anda makromajanduspoliitika. B jagu keskendub meetmetele, mida peaksid võtma liikmesriigid, et edendada majanduskasvu huvides teadmisi ja innovatsiooni ning muuta Euroopa investore ja töötajate silmis atraktiivsemaks. Vastavalt 22.–23. märtsil 2005. aastal Brüsselis kokku tulnud Euroopa Ülemkogu järeldustele peaksid majanduspoliitika üldsuunistes majanduspoliitika koordineerimise peamise vahendina jätkuvalt hõlmama kogu makro- ja mikromajanduspoliitika ulatust ning tööhõivepoliitikat sellisel määral, kuivõrd see mõjutab majanduspoliitikat; majanduspoliitika üldsuunistes tagavad strateegia kolme mõõte vahelise üldise majandusliku kooskõla. Majanduspoliitika üldsuuniste suhtes kohaldatakse jätkuvalt olemasolevaid mitmepoolse järelevalve mehhanisme.

Käesolevaid suuniseid kohaldatakse kõikide liikmesriikide ja ühenduse suhtes. Suunistes peaksid aitama ühtlustada liikmesriikide loodud siseriiklikes reformiprogrammides sisalduvaid meetmeid; suuniseid täiendab nn ühenduse Lissaboni kava 2005–2008, mis hõlmab kõiki ühenduse tasandil majanduskasvu ja tööhõive huvides võetavaid meetmeid. Suuniste kõikide asjaomaste aspektide rakendamisel tuleks arvestada soolise võrdõiguslikkuse põhimõtte järgimisega.

ELI MAJANDUSE OLUKORD

Alates 2003. aasta keskpaigast hoogustunud **majandustegevus ELis** aeglustus 2004. aasta teisel poolel mitmete välistegurite nagu näiteks kõrgete ja kõikumate naftahindade, rahvusvahelise kaubanduse laienemise aeglustumise ja euro kallinemise mõjul. Osaliselt võib Euroopa mõnede riikide majanduse paindumatus tuleneda jätkuvatest struktuurilistest kitsaskohtadest. Eelduste kohaselt jätkub 2005. aastal reaalse SKT kasv mõõdukas tempos, kuid oodatust madalam ülekandumine 2004. aastast mõjutab vältimatult ka aasta keskmist näitajat. Sisenõudluse panus majanduse taastumisse on liikmesriigiti ebaühtlane, kuid aasta jooksul oodatakse selle järk-järgulist tugevnemist, millele aitavad kaasa soodsad finantseerimistingimused (sh madalad reaaltressimäärad) ja kontrolli all püsiv inflatsioonisurve.

⁽¹⁾ Euroopa Ülemkogu järeldused (märts 2005), (http://ue.eu.int/cms3_fo/showPage.asp?lang=en&id=432&mode=g&name).

Majanduse taastumine on suurel määral sõltunud maailmamaajanduse elavnemisest ja ülemaailmse kaubavahetuse mahu kiirest suurenemisest. Kui maailma majandustsüklil jõuab haripunkti ning neutraliseerib naftahindade ülemaailmse tõusu negatiivse mõju, tuleb tõusu hoogustamiseks hakata enam tähelepanu pöörama ELi sisesele nõudlusele. Struktuuri- ja makromajandusliku poliitika kujundamisel tuleb arvestada, et toorainete, eelkõige nafta hinnad tõusevad ja tööstushinnad surutakse alla. Seega sõltub ELi majanduskasvu määr suuresti ettevõtete ja tarbijate usalduse kasvust ning ka soodsast rahvusvahelisest majandusarengust, sh naftahindadest ja vahetuskurssidest. Seda arvestades on oluline, et majanduspoliitika suurendaks usaldust ja aitaks seega luua tingimused sisenõudluse kasvuks ja töökohade loomiseks lähitulevikus, ning et struktuurireformid tugevdaksid kasvupotentsiaali keskpiika perioodi jooksul.

Prognooside kohaselt hakkab töötus vähenema, kuigi aeglaselt, ja 2006. aastaks peaks see langema 8,7 %ni. Üldise tööhõive määr EL-25 riikides oli 2003. aastal hinnanguliselt 63 %, seega märkimisväärselt vähem kokkulepitud 70 % eesmärgist. Aeglaselt läheneti naiste puhul eesmärgiks seatud 60 % tööhõivemääradele, praegu püsib naiste tööhõive EL-25s 55,1 % juures, kuid oodatakse edasiminekut kiirenemist. Vanemaealiste töötajate tööhõive määr, mis tõusis kuni 40,2 %ni, on seni kõige kaugemal 2010. aastaks seatud 50 % eesmärgist. Samal ajal on vahelduva eduga paranenud töö kvaliteet ning majandusaktiivsuse langus on teravamalt esile toonud sotsiaalse kaasatuse probleemid. Pikaajaline töötus suurenes pärast mitmeaastast vähenemist taas ja tõenäoliselt ei vähene lähitulevikus.

Endiselt teeb muret ELi majandusaktiivsuse pikaldane taastumine. ELi majandus on oma eesmärgist – saada maailma kõige konkurentsivõimelisemaks majanduseks – praegu jäänud mitmes suhtes kaugemale maha kui 2000. aasta märtsis. Seda arvestades peab tõdema, et lõhe Euroopa ja tema majanduspartnerite kasvupotentsiaali vahel ei ole oluliselt vähenenud.

— Esimene seletus Euroopa Liidu majanduse kesistele tulemustele on endiselt **suhteliselt väike tööpanus**. Liikmesriikide jõupingutused on võimaldanud tõsta tööhõive määra 1999. aasta 61,9 %-lt 2003. aastaks 63,0 %-le. Siiski on Lissaboni eesmärkide saavutamist silmas pidades veel märkimisväärselt arenguvõimalusi, eelkõige noorte ja vanemaealiste töötajate osas.

— Teine oluline seletus ELi kehvale tulemustele on seotud **tootlikkuse vähesega kasvuga**. Tootlikkuse kasv on pidevalt vähenenud juba mitu aastakümnet.

A JAGU

MAJANDUSKASVULE JA TÖÖKOHTADE LOOMISELE SUUNATUD MAKROMAJANDUSPOLIITIKA ⁽¹⁾

A.1 Makromajanduspoliitika, millega kujundatakse kiirema majanduskasvu ja töökohtade loomise tingimused

Tööhõive suurendamiseks ja kasvupotentsiaali tõstmiseks vajaliku majandusliku stabiilsuse kindlustamine

Tasakaalustatud majanduskasvu ja olemasoleva kasvupotentsiaali täieliku realiseerimise toetamisel on otsustav osa tugeval makromajanduspoliitikal. See poliitika on eluliselt vajalik ka raamtingimuste loomisel säästude ja investeeringute piisava taseme saavutamiseks ning investeeringute kindlamaks suunamiseks teadmistesse ja innovatsiooni, et majandus liiguks edasi jätkusuutlikkuse, inflatsiooni vältimise, kasvu ja tööhõive soodustamise rada mööda. See aitaks kaasa pikaajaliste soodsate intressimäärade säilitamisele ja annaks panuse mõistlikele vahetuskursside arengutele. Tulevikku kavandades peavad ettevõtted ja eraisikud olema kindlad, et hindade stabiilsus säilib.

Ka rahapoliitika abil saab sellele kaasa aidata, püüeldes hindade stabiilsuse poole ning toetades majanduskasvu ja tööhõivega seotud üldist majanduspoliitikat, ilma et sellega esimesena nimetatud eesmärki mõjutataks. Uute liikmesriikide jaoks on oluline, et rahapoliitika aitaks kaasa reaalse ja nominaalse kasvu püsiva lähenemisele. Vahetuskursside süsteimid moodustavad tähtsa osa üldise majandus- ja rahapoliitika raamistikust ning nende eesmärgiks peaks olema reaalse ja nominaalse kasvu püsiva lähenemise saavutamine. Osalemine vahetuskursimehhanismi ERM2 sobivas faasis pärast liitumist peaks nende sihtide saavutamisele kaasa aitama. Mõne nimetatud liikmesriigi jaoks on täiendav makromajanduspoliitiline ülesanne hoida jooksevkonto puudujääk sellisel tasemel, kus on võimalik tagada tugev välisfinantseerimine. Seoses sellega tuleb olemasoleva jooksevkonto puudujäägi vähendamiseks rakendada piiravat rahanduspoliitikat.

⁽¹⁾ Eespool kavandatud poliitikasuuniste rakendamisel peaksid liikmesriigid arvestama, et endiselt kehtivad üksikutele riikidele mõeldud soovitusel, mis on välja antud koos nõukogu 26. juuni 2003. aasta soovitusel liikmesriikide ja ühenduse majanduspoliitika üldsuuniste kohta (ajavahemikuks 2003–2005) ning mida on täiendatud ja ajakohastatud nõukogu 5. juuli 2004. aasta soovitusel raames, mis käsitleb nende suuniste ajakohastamist.

Püsiva eelarveseisundi kindlustamine võimaldab automaatsetel eelarvet stabiliseerivatel teguritel majandustsükli jooksul täielikult ja mõlemapoolselt mõjule pääseda, et stabiliseerida toodangut kiirema ja püsivama majanduskasvu saavutamiseks. Nendele liikmesriikidele, kes on püsiva eelarveseisundi juba saavutanud, on ülesandeks nimetatud seisundi säilitamine. Ülejäänud liikmesriikidel on eelkõige majandustingimuste paranemise korral väga oluline võtta parandusmeetmed keskpika tähtajaga eelarve-eesmärkide saavutamiseks, vältides seega tsükli-soodumusliku poliitika rakendamist ning püüeldes olukorra poole, kus automaatsetel stabiliseerivatel teguritel on enne järgmist majanduslangust võimalik kogu tsükli jooksul täiel määral toimet avaldada. Vastavalt Euroopa Ülemkogus (22.–23. märts 2005) kinnitatud majandus- ja rahandusministrite nõukogu aruandele “Stabiilsuse ja kasvu pakti rakendamise tõhustamine”, peaks erinevatel liikmesriikidel olema erinevad keskpika perioodi eelarve-eesmärgid, et võtta arvesse majanduse ja eelarveseisundi erinevusi ning arenguid, samuti riigi rahanduse stabiilsuse fiskaalriske, arvestades samuti prognoositavaid demograafilisi muutusi. Stabiilsuse ja kasvu pakti nõudeid, mida kohaldatakse eurotsooni kuuluvate liikmesriikide suhtes, kohaldatakse ka ERM2 kuuluvate liikmesriikide suhtes.

Suunis nr 1. Tagada majanduslik stabiilsus jätkusuutliku majanduskasvu saavutamiseks; 1. vastavalt stabiilsuse ja kasvu paktile peaksid liikmesriigid järgima oma keskpika tähtajaga eelarve-eesmärke. Kuni see eesmärk on saavutamata, peaksid liikmesriigid võtma kõik parandusmeetmed selle saavutamiseks. Liikmesriikidel tuleks vältida tsükli-soodumuslikku poliitikat. Lisaks sellele on vajalik, et ülemäärase eelarvepuudujäägiga liikmesriigid võtaksid selle kiireks korrigeerimiseks tõhusaid meetmeid; 2. liikmesriigid, kelle olemasolev jooksevkonto puudujääk võib kujuneda raskesti ületatavaks, peaksid tegema pingutusi olukorra parandamise nimel, rakendades struktuuri-reforme, tõstes välist konkurentsivõimet ning aidates vajaduse korral puudujäägi korrigeerimisele kaasa rahanduspoliitika abil. Vt ka kompleksne suunis “Aidata kaasa dünaamilise ja hästitoimiva majandus- ja rahaliidu saavutamisele” (nr 6).

Majanduse pikaajalise jätkusuutlikkuse kindlustamine Euroopa elanikkonna vananemise taustal

Euroopa elanikkonna vananemine asetab tõsisesse ohtu Euroopa Liidu majanduse pikaajalise jätkusuutlikkuse. Viimaste prognooside kohaselt on Euroopa tööealine elanikkond (15–64-aastased) 2050. aastaks 18 % väiksem kui 2000. aastal ning üle 65-aastaste inimeste arv on tõusnud 60 % võrra. See toob kaasa mitte üksnes välisest abist sõltuvate isikute suurema osakaalu, vaid vananemisega seotud riiklike kulutuste suurenemise tõttu tõenäoliselt ka suurema riigivõla, tööealise elanikkonna vähenemise tõttu toodangu mahu languse inimese kohta ja probleemid pensioni-, sotsiaalkindlustus- ja tervishoiusüsteemide rahastamisel juhul, kui kohe ei võeta meetmeid majanduse pikaajalise fiskaalse jätkusuutlikkuse kindlustamiseks.

Liikmesriigid peaksid vananemise majanduslike tagajärgedega toime tulemiseks eelarvele avalduva vananemise mõjuga seotud probleemide lahendamiseks mõeldud usaldusväärse kolmeosalise strateegia osana vähendama rahuldavas tempos oma võlgu ja looma stiimuleid tööhõivemäära ja tööjõuvarude suurendamiseks, tasakaalustades nii tööealiste inimeste arvu vähenemist tulevikus. Hoolimata hiljutisest kasvust 63,0 %ni 2003. aastal, näitab siiski suhteliselt madal tööhõivemäär seda, et Euroopal on olemas kasutamata tööjõu reservid. Seega saab tööhõivemäära tõstmiseks veel palju teha, eelkõige naiste, noorte ja vanemaaliste seas. Vastavalt selle strateegiale on samuti äärmiselt oluline ajakohastada sotsiaalkaitsesüsteeme, et kindlustada nende rahaline jätkusuutlikkus, luues stiimuleid tööealise elanikkonna aktiivseks osalemiseks tööturul ning samal ajal tagades, et nad täidavad oma eesmärke ka ligipäätavuse ja piisavuse seisukohast. Eelkõige saab oodatava eluea pikenemise taustal moonutuste kõrvaldamist ja pikaajalisemat töötamist soodustada sellega, et parandatakse sotsiaalkaitsesüsteemide ja tööturgude vahelist koostoimet.

Suunis nr 2. Et kindlustada majanduslik ja fiskaalne jätkusuutlikkus kui tööhõive suurendamise alus, peaksid liikmesriigid seoses rahvastiku vananemisega prognoositavaid kulusid arvestades: 1. hakkama rahuldavas tempos vähendama riigivõlga, et tugevdada riigi rahandust; 2. reformima ja taastakendama pensioni-, sotsiaalkindlustus- ja tervishoiusüsteemid nii, et tagataks nende rahaline jätkusuutlikkus ning samal ajal sotsiaalne piisavus ja kättesaadavus; 3. võtma meetmeid, et suurendada tööturul osalemist ja tööjõupakkumist eelkõige naiste, noorte ja vanemaaliste töötajate seas ning edendada elutsükli põhilist lähenemist töötamisele, et tõsta majanduses töötatud tundide arvu. Vt ka kompleksne suunis “Edendada elutsükli põhilist lähenemist töötamisele” (nr 18 ja 4, 19, 21).

Edendada majanduskasvu ja tööhõivele suunatud tulemuslikku vahendite jaotamist

Hästi läbimõeldud maksu- ja kuluarvestussüsteemid, mis soodustavad vahendite tulemuslikku jaotamist, on riiklikus sektoris äärmiselt vajalikud, et aidata maksimaalselt kaasa majanduskasvu ja töökohtade loomisele, ohustamata majanduse stabiilsuse ja jätkusuutlikkuse alaste eesmärkide saavutamist. Selleni võib jõuda kulude ümberjaotamisega majanduskasvu soodustavatesse kulukategooriatesse, nagu uurimis- ja arendustegevus, ainelised infrastruktuurid, keskkonnasõbralikud tehnoloogiad, inimkapital ja teadmised. Liikmesriigid võivad kulutusi käsitlevate eeskirjade ja tõhusa eelarvestuse abil ühtlasi täiendava kontrolli all hoida ka teisi kulukategooriaid ning luua hindamismehhanisme, millega tagatakse üksikute reformimeetmete ja kompleksse reformitegevuse läbimõeldud kavandamine. ELi majanduse olulisim prioriteet on tagada, et maksusüsteemid ja nende vastasmõju hüvitissüsteemidega soodustaksid suurema tööhõive ja suuremate investeeringute kaudu kasvupotentsiaali suurenemist.

Suunis nr 3. Et edendada majanduskasvu ja tööhõivele suunatud tulemuslikku vahendite jaotamist, peaksid liikmesriigid vastavalt Lissaboni strateegiale suunama riiklike kulutusi ümber majanduskasvu soodustavatesse kulukategooriatesse, kohandama kasvupotentsiaali tugevdamiseks maksustruktuure ja kindlustama, et kasutataks riiklike kulutuste ja poliitikaeesmärkide saavutamise vahelise seose hindamise mehhanisme ning tagama reformipakettide omavahelise sidususe, ilma et see piiraks majanduse stabiilsust ja jätkusuutlikkust käsitlevate suuniste kohaldamist. Vt ka kompleksne suunis "Stimuleerida ressursside säästlikku kasutamist ning tugevdada majanduskasvu ja keskkonnakaitse vahelist vastasmõju" (nr 11).

Tagada, et palkade areng aitaks kaasa kasvu ja stabiilsuse saavutamisele ning täiendaks struktuurireforme.

Palgatõus võib aidata luua stabiilsete makromajanduslike tingimuste ja tööhõivet soodustava poliitika kooslust, tingimusel, et reaalne palgatõus järgib keskpikas perspektiivis selle aluseks olevat tootlikkuse kasvumäära ning on kooskõlas tasuvusemääraga, mis võimaldab tootlikkust, tööviljakust ja tööhõivet suurendavat investeerimist. See nõuab, et ajutised tegurid nagu tsüklilistest faktoritest tingitud tootlikkuse muutumine ja juhtintressimäära lühiajalised tõusud ei põhjustaks mittejätkusuutlikku palgatõusu ning et palkade areng peegeldaks tingimusi kohalikul tööturul.

Arvestades nafta- ja toorainehindade pidevat tõusu, on vaja hoolikalt jälgida palgakokkulepete ja suurenevate tööjõukulutuste mõju hindade stabiilsusele ja konkurentsivõimele. On positiivne, et sellist mõju senini esinenud ei ole. Nende küsimustega tuleb arvestada finants- ja maksuasutuste ning tööturu osapoolte vahelises dialoogis ja teabevahetuses makromajandusliku dialoogi raames.

Suunis nr 4. Tagamaks, et palgatõus/palkade areng aitab kaasa makromajandusliku stabiilsuse ja kiirema majanduskasvu saavutamisele ning kohanemisvõime tõstmisele, peaksid liikmesriigid kujundama õige raamistiku palgaläbirääkimiste jaoks, täiel määral austades tööturu osapoolte õigusi, et edendada hindade stabiilsusega kooskõlas olevat nominaalset palkade ja tööjõukulutuste arengut ning keskpika ajavahemiku tootlikkust, võttes arvesse erinevusi töötajate kvalifikatsiooni ja kohalikel tööturgudel valitsevate tingimuste vahel. Vt ka kompleksne suunis "Tagada tööhõivet soodustav tööjõukulutuste kasv ja palkade kujunemise mehhanismid" (nr 22).

Edendada sidusaid makromajandus-, struktuuri- ja tööhõivepoliitikaid

Usaldusväärse makromajanduspoliitika roll on töökohtade loomist ja majanduskasvu soodustavate tingimuste loomine. Struktuurireformid, mis on kooskõlas usaldusväärse fiskaalse-

sundiga lühikeses ja keskpikas perspektiivis, on keskse tähtsusega keskpika perioodi tootlikkuse ja tööhõive suurendamisel, võimaldades kasvupotentsiaali täielikku realiseerimist ning tugevdamist. Samuti aitavad nad kaasa fiskaalsele jätkusuutlikkusele ja makromajanduslikule stabiilsusele ning suurendavad vastupanuvõimet šokkide suhtes. Samal ajal on struktuurireformidest majanduskasvu ja tööhõive suurendamise seisukohalt täie kasu saamiseks määrava tähtsusega asjakohane makromajanduspoliitika. Liikmesriikide üldise majandusstrateegia oluline element on tagada struktuuripoliitika põhimõtete järjepidev kogum, mis toetab makromajanduslikku raamistikku ja vastupidi. Turgude reformimisega tuleb eelkõige parandada majanduse üldist paindlikkust ja kohanemisvõimet majandustingimuste tsükliliste muutustega ning ka pikemaajaliste suundumustega, nagu globaliseerumise ja tehnilise progressiga. Seoses sellega tuleks teha jõupingutusi maksu- ja sotsiaalhüvitiste süsteemide reformimiseks, et muuta töö tasuvaks ja vältida negatiivseid stiimuleid tööturul osalemise osas.

Suunis nr 5. Et edendada makromajanduspoliitika, struktuuripoliitika ja tööhõivepoliitika vahelist sidusust, peaksid liikmesriigid töö- ja kaubaturul läbi viima reforme, mis suurendavad kasvupotentsiaali ja samas toetavad makromajanduslikku raamistikku paindlikkuse, liikuvuse suurendamise ning kohanemisvõime abil töö- ja kaubaturul, et kohandada globaliseerumise, tehnoloogilise arengu, nõudluse muutuse ja tsükliliste muutustega. Eelkõige peaksid liikmesriigid andma uue hoo maksu- ja sotsiaalhüvitiste süsteemide reformile, et muuta stiimulid mõjusamaks ning töötamine tasuvaks; suurendama tööturgude kohanemisvõimet, ühendades tööhõive paindlikkuse ja kindlustatuse; ning parandada inimkapitali investeerides töötajate konkurentsivõimet. Vt ka kompleksne suunis "Tööturu osapoolte rolli vajalikul määral arvesse võttes edendada paindlikkust koos töösuhete püsivusega ning vähendada tööturu killustatust" (nr 21 ja 19).

A.2 Dünaamilise ja hästitoimiva eurotsooni tagamine

Vajadus tagada kiirem majanduskasv ja suurem tööhõive on eriti terav eurotsoonis, kuna selle majandustulemused olid oodatust kehvemad ja kasvupotentsiaal oli madal, komisjoni hinnangul umbes 2 %. Komisjon vähendas viimases kevadises prognoosis 2005. aastaks oodatavat eurotsooni majanduskasvu 1,6 %ni. Eurotsoonis võivad majanduskasvu, sisenõudluse ja inflatsiooni-surve osas suureneda majanduslikud lahknevused. Majanduskasvu aeglustumine eurotsoonis möödunud aasta teisel poolel võis tuleneda nii välistest teguritest – kõrged ja kõikuvad naftahinnad, rahvusvahelise kaubanduse aeglustuv kasv ja euro kallinemine – kui ka tsoonisisestest jäikusest. Olulisteks langusriskideks välistegurite seas on nafta hinna negatiivsed arengud ja jätkuv ülemaailmne tasakaalustamatus.

Sisenõudlus on eriti allasurutud eurotsoonis, kus nii eratarbimine kui investeerimine olid 2004. aastal märkimisväärselt väiksemad kui EL-25-s tervikuna. Eratarbimise vaibumine paistab olevat põhjustatud pidevast murest tööväljavaadete pärast (töötuse määr on jätkuvalt umbes 9 %) ning keskpikas perspektiivis oodatavate sissetulekute pärast. Usaldusväärsuse tase ja tarbimise jätkusuutliku paranemise puudumine mõjutasid jätkuvalt ka investeerimist.

Eurotsooni ees seisev peamine ülesanne on tagada olemasoleva kasvupotentsiaali realiseerumine ning aja jooksul kasvupotentsiaali koguni suurendada. Seda saab kõige paremini saavutada kasvule ja stabiilsusele suunatud makromajanduspoliitika ning terviklike struktuurireformide abil. Mõlemad on eriti vajalikud eurotsooni ja ERM2 liikmesriikides, kuna neil on suur mõju riikide võimele piisavalt kohaneda asümmeetrilise mõjuga majanduslangustega ning nad mõjutavad seetõttu eurotsooni majanduslikku paindlikkust tervikuna. Lisaks mõjutavad üksikute eurotsooni liikmesriikide majandustulemused ja nende majanduspoliitika ühiseid väärtusi nagu euro vahetuskurs, intressimäär, hindade stabiilsus ja eurotsooni ühtsus. See kõik viitab sellele, et kasvupotentsiaali ja majandustulemuste parandamiseks on nii kogu Euroopa Liidus kui eurotsoonis vaja majanduspoliitika tõhusat kooskõlastamist.

Riikliku intressipoliitika ja vahetuskursipoliitika puudumine tingib ühtlasi ka suurema vajaduse püsiva eelarveseisundi saavutamise ja säilitamise järele tsükli jooksul, mis jätkaks piisava eelarvevaru asümmeetrilise mõjuga majanduslanguste või tsüklist muutuste toime neutraliseerimiseks. Struktuuripoliitika, mis soodustab hindade ja palkade sujuvat kohandamist, on oluline selleks, et eurotsooni liikmesriigid oleksid võimelised tõrgetega (nt praegune naftahindade tõus) kiiresti kohanema ning et aidata vältida inflatsiooni ootamatuid arenguid. Seepärast on eriti oluline poliitika, mis koos kaasnevate asjakohaste kaubaturureformidega parandaks tööturgude reageerimisvõimet laialdase tööturul osalemise, töötajate tööalase ja geograafilise liikuvuse ja palkade kindlaksmääramise kaudu.

Lähitulevikus peab eurotsooni poliitika hakkama soodustama majanduslikku taastumist ja samas kindlustama pikaajalise jätkusuutlikkuse ja stabiilsuse. Praeguses faasis on oluline, et poliitika paneks aluse usalduse suurenemisele tarbijate ja investorite hulgas, mis tähendab samuti ka keskpika perioodi stabiilsuse säilitamist. Eelarvepoliitika peab tagama fiskaalseisundi, mis on ühelt poolt kooskõlas vajadusega valmistuda ette rahvastiku vananemisega kaasnevateks mõjudeks ja teiselt poolt aitab saavutada riiklike kulutuste ja tulude kooslust, mis soodustab majanduskasvu.

Et aidata kaasa rahvusvahelise majandusliku stabiilsuse saavutamisele ja paremini esindada oma majandushuve, on eurotsoonil mõõdapäasmatult vaja täita kõiki oma ülesandeid rahvusvahelises rahandus- ja majanduspoliitikaalases koostöös. Kuigi euroühma pideva eesistujafunktsiooni loomine aitab koordineerida

eurotsooni liikmesriikide seisukohti, tuleb 11.–12. detsembri 1998. aasta Viini kokkuleppe raamistiku alusel parandada eurotsooni välist esindatust, et eurotsoon saaks asuda täitma juhtivat strateegilist osa maailma majandussüsteemi arengus.

Suunis nr 6. Et aidata kaasa dünaamilise ja hästitoimiva rahaliidu kujunemisele, peavad eurotsooni liikmesriigid tagama oma majandus- ja eelarvepoliitikate parema kooskõlastatuse, eelkõige: 1. pöörama erilist tähelepanu oma riigi rahanduse fiskaalsele jätkusuutlikkusele, järgides tingimusteta stabiilsuse ja kasvu pakti; 2. seadma poliitika kujundamisel sihiks majandusliku taastumise toetamise ja hindade stabiilsuse ning suurendama seega usaldust ettevõtete ja tarbijate seas lühiajalises perspektiivis ja samas järgima pikaajalise jätkusuutliku kasvu eesmärki; 3. tegema täiendavaid jõupingutusi struktuurireformide alal, mis parandaksid eurotsooni pikaajalist potentsiaalset kasvu, tootlikkust, konkurentsivõimet ja kohanemisvõimet asümmeetrilise mõjuga majanduslanguste puhul, pöörates erilist tähelepanu tööhõivepoliitikale; ja 4. tagama, et eurotsooni mõjujõud maailma majandussüsteemis oleks kooskõlas selles osalevate riikide majandusliku osatähtsusega.

B JAGU

EUROOPA KASVUPOTENTSIAALI SUURENDAMISELE SUUNATUD MIKROMAJANDUSLIKUD REFORMID

Struktuurireformid on ELi kasvupotentsiaali suurendamiseks ja makromajandusliku stabiilsuse toetamiseks väga olulised, kuna need suurendavad Euroopa majanduse tõhusust ja kohanemisvõimet. Tootlikkuse kasvule sillutavad teed konkurents, investeringud ja innovatsioon. Euroopa kasvupotentsiaali tõstmine nõuab edasiminekut nii töökohtade loomises kui ka tootlikkuse kasvus. Alates 1990. aastate keskpaigast on tootlikkuse kasv ELis tugevasti aeglustunud. Aeglustumise üheks põhjuseks on väheste kvalifikatsiooniga inimeste suurenenud hulk töötajate seas. Selle suundumuse muutmine on üks Euroopa Liidu peamisi väljakutseid, eelkõige elanikkonna vananemist silmas pidades. Ainuüksi elanikkonna vananemine vähendab praegust kasvupotentsiaali hinnanguliselt umbes poole võrra. Tootlikkuse kasvu kiirendamine ja töötundide arvu suurendamine on niisiis vältimatu, et tulevikus elatustaset säilitada ja tõsta ning tagada sotsiaalkaitse kõrge tase.

B.1 Teadmised ja innovatsioon – säästva majanduskasvu mootorid

Pikaajalise majanduskasvu oluliseks käivitajaks on teadmised, mis saadakse teadus- ja arendustegevusse investeerimise teel, innovatsioon ja haridus. Teadmisesse investeerimisele ja ELi majanduse innovatsioonisuutlikkuse suurendamisele suunatud poliitika moodustab Lissaboni kasvu- ja tööhõivestrateegia tuuma. Seetõttu on riiklikud ja piirkondlikud programmid vastavalt Lissaboni eesmärkidele üha enam suunatud neisse valdkondadesse kiirendamiseks.

Suurendada ja parandada investeerimist teadus- ja arendustegevusse, pidades silmas Euroopa teadmiste ruumi loomist

Teadus- ja arendustegevus mõjutab majanduskasvu mitmel viisil: esiteks võib see kaasa aidata uute turgude või uute tootmisprotsesside loomisele, teiseks võib see viia täiendavate paranduste tegemiseni olemasolevates toodetes ja tootmisprotsessides ning kolmandaks tõstab see riigi võimet rakendada uusi tehnoloogiaid.

EL kulutab praegu oma SKTst teadus- ja arendustegevusele umbes 2 % (kuigi see liikmesriigiti varieerub 0,5 %st kuni 4 %ni), seega mitte rohkem kui Lissaboni strateegia käivitamise ajal. Lisaks rahastab ettevõtlussektor ELis teadus- ja arendustegevusele tehtavaid kulutusi üksnes umbes 55 % ulatuses. Eraetevõtjate vähene investeerimine teadus- ja arendustegevusse on üheks ELi ja USA vahelise innovatsioonilõhe peamiseks põhjuseks. Areng ELi ühise eesmärgi, milleks on teadusuuringutesse investeerimise suurendamine 3 %ni SKTst, saavutamise suunas peab kiirenema. Liikmesriike kutsutakse üles andma aru oma 2008. ja 2010. aastaks seatud eesmärkidest teadus- ja arendustegevuse kulutuste alal ning meetmetest, mille abil neid eesmarke oma riiklike Lissaboni programmide raames kavatsetakse saavutada. Peamine väljakutse on luua ettevõtetele raamtingimused, vahendid ja stiimulid teadusuuringutesse investeerimiseks.

Riiklike teaduskulutusi tuleb tõhustada ja riiklikult finantseeritava teadustöö seoseid erasektoriga parandada. Tippkeskusi ja nende võrgustikke tuleks tugevdada ning erasektori innovatsiooni edendamiseks tuleks tõhusamalt kasutada riiklike toetusmehhanisme ning tagada tuleks riiklike investeeringute parem võimendav mõju ning teadusasutuste ja ülikoolide ajakohastatud juhtimine. Samuti on väga oluline tagada, et ettevõtted tegutsevad konkurentsi tingimustes, kuna konkurents stimuleerib suurel määral erasektoris kulutuste tegemist innovatsioonile. Lisaks tuleb teha sihikindlaid pingutusi Euroopas tegutsevate teadlaste arvu ja kvalifikatsiooni suurendamise nimel, eelkõige soodustades tudengite siirdumist loodusteaduste, tehnika ja inseneriteaduse aladele, parandades edutamisvõimalusi, teadlaste rahvus- ja sektorivahelist liikuvust ning vähendades teadlaste ja tudengite liikuvust takistavaid asjaolusid.

Teadus- ja arendustegevuse rahvusvahelist mõõdet tuleb tugevdada, rakendades ühist rahastamist, stimuleerides ELi tasandil suuri rahalisi vahendeid nõudvate valdkondade piisavat arendamist ning vähendades teadlaste ja tudengite liikuvust takistavaid asjaolusid.

Suunis nr 7. Et suurendada ja parandada investeerimist teadus- ja arendustegevusse, eelkõige eraettevõtete poolt, kinnitatakse üldeesmärki saavutada 2010. aastaks investeeringute tase 3 % SKTst koos sobiva jagunemisega era- ja riiklike investeeringute vahel; liikmesriigid ise määravad kindlaks konkreetsed vahetasandid. Liikmesriigid peaksid edasi arendama meetmete kombinatsiooni, millega tugevdada eelkõige ettevõtete teadus- ja arendustegevust: 1. parandades selleks raamtingimusi ja tagades, et ettevõtted tegutsevad piisava konkurentsi tingimustes; 2. muutes riiklike kulutusi teadus- ja arendustegevusele ning arenevatele avaliku ja erasektori ettevõtjate partnerlusele tulemuslikumaks ja tõhusamaks; 3. arendades ja tugevdades ning luues vajadusel uusi haridus- ja teadusasutuste tippkeskusi liikmesriikides ning parandades koostööd ja tehnoloogia siiret riikliku teadusinstituudi ja eraettevõtete vahel; 4. arendades ja kasutades tõhusamalt stiimuleid teadus- ja arendustegevuse mõjutamiseks erasektoris; 5. ajakohastades teadusasutuste ja ülikoolide juhtimist; 6. tagades piisaval hulgal kvalifitseeritud teadlasi, ergutades tudengeid enam suunduma loodusteaduste, tehnika ja inseneriteaduse aladele ning parandades edutamisevõimalusi ning teadlaste rahvusvahelist ja sektorivahelist liikuvust.

Edendada innovatsiooni

Euroopa majanduse dünaamilisus on otsustaval määral seotud innovatsioonisuutlikkusega. Tuleb luua innovatsiooni jaoks vajalikud majanduslikud raamtingimused. See tähendab hästitoimivaid finants- ja kaubaturgusid ning tõhusaid ja sobiva hinnaga vahendeid intellektuaalomandi õiguste jõustamiseks. Uuendusi toovad sageli turule uued ettevõtted, kellel võivad rahastamise leidmisel tekkida teatavad raskused. Uuendusmeelsete ettevõtete loomist ja kasvu ergutavate meetmete võtmine, sealhulgas juurdepääsu hõlbustamine rahastamisele peaks seetõttu uuendustegevust hoogustama. Tehnoloogiate levikut ning riikliku innovatsioonitegevuse ja haridussüsteemide parema integreerimise meetmeid saab edendada innovatsioonikeskuste ja nende võrgustike arendamisega, samuti väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele mõeldud innovatsiooni tugiteenuste pakkumisega. Teadmisesiire teadlaste liikumise tulemusel, välismaised otseinvesteeringud või tehnoloogiate import on eriti kasulikud mahajäänud riikidele ja piirkondadele.

Suunis nr 8. Et edendada kõiki innovatsiooni vorme, peaksid liikmesriigid keskenduma: 1. innovatsiooni tugiteenuste parandamisele, eelkõige tehnoloogia levitamisele ja siirdele; 2. innovatsioonikeskuste, nende võrgustike ja asutamiskeskuste loomisele ja arendamisele, mis ühendaksid omavahel ülikoole, teadusasutusi ja ettevõtteid, sh ka piirkondlikul ja kohalikul tasandil, aidates nii vähendada tehnoloogialõhet eri piirkondade vahel; 3. piiriülese teadmisesiire soodustamisele, sh välismaiste otseinvesteeringute tulemusena; 4. innovaatiliste toodete ja teenuste riigihangete soodustamisele; 5. paremale juurdepääsule siseriiklikele ja rahvusvahelistele finantsallikatele; 6. tõhusatele ja sobiva hinnaga intellektuaalomandi õiguste jõustamise vahenditele.

Tootlikkuse ja majanduskasvu suurendamiseks on samuti oluline info- ja sidetehnoloogia levitamine vastavalt eelseisva 2010. algatuse eesmärkidele ja meetmetele. EL ei ole suutnud täiel määral ära kasutada info- ja sidetehnoloogiate suureneva tootmise ja kasutamise eeliseid. Seda näitab jätkuv investeerimiste vähesus info- ja sidetehnoloogiasektoris, info- ja sidetehnoloogiate kasutuselevõtu institutsioonilised piirangud ja organisatoorsed probleemid. Tehnoloogiline innovatsioon sõltub kõigele lisaks ka majanduskasvu soodustava keskkonna olemasolust. Selles kontekstis on intelligentse logistika kasutamine tõhus viis, et tagada Euroopa tootiskulude konkurentsivõimeliseks jäämine. Samuti on tähtis, et elektroonilise side turg oleks avatud ja konkurentsivõimeline.

Suunis nr 9. Et soodustada info- ja sidetehnoloogia levikut ja tõhusat kasutamist ning luua kõikehõlmav infoühiskond, peaksid liikmesriigid: 1. soodustama info- ja sidetehnoloogiate laialdast kasutamist avalikus teenistuses, VKEdes ja majapidamistes; 2. kehtestama vajaliku raamistiku sellega seotud majanduse töökorralduse muudatusteks; 3. edendama Euroopa tööstuse osalemist info- ja sidetehnoloogia võtmesegmentides; 4. soodustama tugevat info- ja sidetehnoloogia ja infosisu tööstuse ning hästitoimivate turgude arengut; 5. tagama võrgustike ja teabe turvalisuse ning ka lähenemise ja koostöömimise, et luua piirideta infoala; 6. soodustama lairibavõrkude kasutamist, sh halva ühendusega piirkondades, et arendada teadmispõhist majandust. Vt ka kompleksne suunis "Tööturu osapoolte rolli vajalikul määral arvesse võttes edendada paindlikkust koos töösuhete püsivusega ning vähendada tööturu killustatust" (nr 21).

Edendada Euroopa tööstusliku baasi konkurentsivõimeliseid

ELi tootlikkuse kasvu aeglustumine viimasel ajal on osaliselt seotud raskustega majanduse ümberkorraldamisel suuremat tootlikkuse kasvu võimaldavate sektorite kasuks.

Et tugevdada ja säilitada oma juhtrolli majanduses ja tehnoloogiaarengus, peab Euroopa suurendama oma suutlikkust välja töötada ja turule tuua uusi tehnoloogiaid, sealhulgas info- ja sidetehnoloogiaid. Kui liikmesriigid ei suuda probleemi ulatuse või kohaldamisala tõttu turumoonutus kõrvaldada iseseisvalt, tuleb analüüsida ja kasutada koostöömet, mida võimaldab üleuroopaline koostöö teadus-, seadusandlike ja finantsprobleemide lahendamisel. EL ei ole senini oma tehnoloogilist potentsiaali täielikult realiseerinud. Seda potentsiaali aitab vallandada Euroopa tippressursside ühine kasutamine, riigi ja erasektori partnerluse arendamine ning liikmesriikide vaheline koostöö nende küsimuste puhul, mis toovad ühiskonnale rohkem kasu kui erasektorile.

Suunis nr 10. Et tugevdada oma tööstusliku baasi konkurentsivõimeliseid, vajab Euroopa kindlat tööstusstruktuuri kogu oma territooriumil. Aktiivse ja kaasaegse tööstuspoliitika poole saab pöörduda tööstusliku baasi konkurentsivõimeliseid edendades, sh aidates kaasa atraktiivsete raamtingimuste loomisele nii tootmise kui teenuste jaoks, samas tagades, et siseriiklikud, riikidevahelised ja Euroopa tasandi meetmed üksteist vastastikku täiendaksid. Liikmesriigid peaksid 1. alustuseks tuvastama lisandväärtuse ja konkurentsivõime tegurid tööstuslikes võtmesektorites ning tegelema globaliseerumisest põhjustatud probleemidega; 2. samuti keskenduma uute tehnoloogiate ja turgude arengule. a) See tähendab eelkõige pühendumist uute, avaliku sektori ja erasektori partnerlustel põhinevate tehnoloogialaste algatuste soodustamisele, sh Euroopa ühiste tehnoloogialaste algatuste loomise ja rakendamise ning liikmesriikide vahelise koostöö soodustamisele, mis aitavad toime tulla tõeliste turuprobleemidega. b) Samuti tähendab see piirkondlike või kohalike klastrite rajamist ja arendamist üle ELi, kaasates rohkem ka väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtteid. Vt ka kompleksne suunis "Parandada tööturu vajaduste rahuldamist" (nr 20).

Soodustada ressursside jätkusuutlikku kasutamist

ELi kestev edu sõltub ühtlasi sellest, kuidas tulla toime terve rea ressursside ja keskkonnast lähtuvate probleemidega, mis tähelepanuta jäämise korral hakkavad tulevast majanduskasvu pidurdama. Selles suhtes on hiljutised naftahindade muutused ja asjaomased prognoosid veelgi teravdanud tõhusa energiakasutuse probleemi. Tõhusale energiakasutusele suunatud poliitika on oluline, et vähendada Euroopa majanduse kerget mõjutatavust naftahindade muutuste poolt. Kui nende probleemide lahendamist veelgi edasi lükata, muutub meetmete võtmine majanduslikult kulukamaks. See tähendab näiteks meetmeid ressursside ratsionaalsemaks kasutamiseks. Sellised meetmed on olulised samuti kliimamuutustest tulenevate probleemidega tegelemiseks. Seoses sellega on tähtis, et liikmesriigid uuendaksid jõupingutusi Kyoto protokollis sätestatud kohustuste täitmiseks. Eelkõige peaksid liikmesriigid jätkama võitlust kliimamuutuste vastu, et maakera temperatuuritõus oleks väiksem kui 2 °C võrreldes industriaalajastule eelnenud ajajärgu temperatuuriga, ning samas rakendama Kyoto eesmärgi majanduslikult tõhusal viisil. Liikmesriigid peaksid püüdma saavutada eesmärgi, mille kohaselt tuleb enne 2010. aastat peatada bioloogilise mitmekesisuse vähenemine, eelkõige järgides seda nõuet ka teistes poliitikates, pidades silmas bioloogilise mitmekesisuse olulisust teatud majandussektoritele. Selles kontekstis on määrav osa turupõhiste vahendite kasutamisel, nii et hinnad kajastaksid paremini keskkonnakahju ja sotsiaalkulusid. Soodustades keskkonnasõbralike tehnoloogiate väljatöötamist ja kasutamist, riigihangete keskkonnamõju arvestamist, väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele erilise tähelepanu pööramist ning muude poliitiliste vahendite seas keskkonnavaenulike toetuste kõrvaldamist, saab innovatsiooni tulemuslikkust parandada ning suurendada asjaomaste sektorite panust jätkusuutlikkusesse arengusse. Näiteks on ELi äriühingud maailmas juhtival kohal uute taastuva energia tehnoloogiate väljaarendamise alal. Eelkõige energiahinna jätkuva tõusu ja kliimamuutuse ohtlike mõjude kasvu tingimustes on oluline edendada energia veelgi tõhusamat kasutamist, mis aitab kaasa nii majanduskasvule kui ka konkurentsivõime tõstmisele.

Suunis nr 11. Et stimuleerida ressursside jätkusuutlikku kasutamist ning tugevdada majanduskasvu ja keskkonnakaitse vahelist vastasmõju, peaksid liikmesriigid 1. seadma prioriteetideks energia tõhusa kasutamise, soojuse ja elektri koostootmise, uute ja jätkusuutlike energialiikide väljaarendamise ning keskkonnasõbralike ja ökoloogiliselt tõhusate tehnoloogiate kiire levitamise a) ühelt poolt siseturul, eelkõige transpordi ja energia valdkonnas, et muu hulgas vähendada Euroopa majanduse kerget mõjutatavust naftahindade muutuste poolt, ning b) teiselt poolt teiste riikide kui märkimisväärse ekspordipotentsiaaliga sektori suhtes; 2. edendama väliste keskkonnakulude arvestamist ning lõpetama majanduskasvu ja keskkonna seisundi halvenemise, sh bioloogilise mitmekesisuse vähenemise, seostamist; Nimetatud prioriteetide rakendamine peaks olema kooskõlas Euroopa kehtiva seadusandlusega ning Euroopa Liidu keskkonnatehnoloogia tegevuskavas kavandatud meetmete ja vahenditega, võttes muu hulgas järgmisi meetmeid: a) turupõhised vahendid, b) riskifondid ning teadus- ja arendustegevuse rahastamine, c) säästvate tarbimisharjumuste ja tootmismallide edendamine, sh riigihangete keskkonnamõju arvestamine, d) erilise tähelepanu pööramine väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele ja e) subsiidiumide, millel on märkimisväärne negatiivne mõju keskkonnale ning mis on vastuolus säästva arenguga, reformimine, et neid saaks järk-järgult kaotama hakata. 3. püüdma saavutada eesmärki, mille kohaselt tuleb enne 2010. aastat peatada bioloogilise mitmekesisuse vähenemine, eelkõige järgides seda nõuet ka teistes poliitikates, pidades silmas bioloogilise mitmekesisuse olulisust teatud majandussektoritele. 4. jätkama võitlust kliimamuutuste vastu, samas rakendades Kyoto eesmarke majanduslikult tõhusal viisil, seda eelkõige väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete suhtes. Vt ka kompleksne suunis "Edendada majanduskasvu ja tööhõivele suunatud tulemuslikku vahendite jaotamist" (nr 3).

B.2 Euroopa muutmine investoritele ja töötajatele atraktiivsemaks

Euroopa Liidu kui investeerimispiirkonna atraktiivsus sõltub muu hulgas selle turgude suurusest ja avatusest, õiguslikust keskkonnast ning tööjõu ja infrastruktuuri kvaliteedist.

Laiendada ja siivendada siseturgu

Kuigi kaupade osas on siseturg suhteliselt hästi integreerunud, jäävad teenusteturud õiguslikult või *de facto* üsna killustatuks ning töötajate liikuvus Euroopas on väike. Et edendada majanduskasvu ja tööhõivet ning tugevdada konkurentsi, peab teenuste siseturg olema täiesti toimiv ning samal ajal jääma vastavaks Euroopa sotsiaalsele mudelile. Euroopa Ülemkogu palus teha õigusloome protsessi raames kõiki jõupingutusi, et tagada laiapõhjaline konsensus ühtse teenusteturu liikumise suunas. Piiriülest tegevust pidurdavate tõkete kõrvaldamine tooks samuti kaasa suure tõhususe kasvu. Kõigele lisaks parandaks finantsturgude täielik integreerumine majandustulemusi ja tööhõivet, võimaldades kapitali tulemuslikumalt jaotada ja luues paremad tingimused ettevõttele rahastamiseks.

Kuigi Euroopa ühtse turu potentsiaalsed eelised on üldteada, on siseturgu käsitlevate direktiivide ülevõtmise määra jäänud pettumusttekitavalt väikeseks. Peale selle ei rakendata või ei kohaldata direktiive sageli õigesti, nagu näitab komisjoni poolt rikkumiste puhul algatatud menetluste suur arv. Liikmesriigid peavad tegema innukamalt koostööd omavahel ja komisjoniga, et nad saaksid kindlalt pakkuda oma kodanikele ja ettevõtetele kõiki siseturgu käsitlevate õigusaktidega tagatud eeliseid. Näiteks on palju võimalusi parandada veelgi riigihangete korraldamise menetlusi. Sellised parandused peaksid andma tulemuseks avalikult väljakuulutatud hangete osatähtsuse kasvu. Lisaks peaksid avatamad hanked tekitama liikmesriikides märkimisväärset eelarvekokkuvõidu.

Suunis nr 12. Et laiendada ja siivendada siseturgu, peaksid liikmesriigid 1. kiirendama siseturgu käsitlevate direktiivide ülevõtmist; 2. seadma prioriteediks siseturgu käsitleva seadusandluse rangema ja täpsema jõustamise; 3. kõrvaldama allesjäänud piiriülest tegevust takistavad asjaolud; 4. kohaldama tõhusalt ELi riigihangete eeskirju; 5. edendama hästtöötavat teenuste siseturgu, säilitades samal ajal Euroopa sotsiaalse mudeli; 6. kiirendama finantsturu integratsiooni, rakendades ja jõustades ühtselt ja järjepidevalt Euroopa Liidu finantsteenuste tegevuskava. Vt ka kompleksne suunis "Parandada tööturgude vajaduste rahuldamist" (nr 20).

Tagada turgude avatus ja konkurentsivõime nii Euroopas kui ka väljaspool Euroopat

Avatud maailmamajandus pakub uusi võimalusi Euroopa majanduse kasvu ja konkurentsivõime ergutamiseks. Konkurentsipoliitikal on olnud tähtis osa ELi ettevõtetele soodsa tegutsemisruumi loomisel ja seda võib kasutada ka turgude laiema õiguskeskonna muutmiseks, et edendada tingimusi, mis võimaldavad ettevõtete vahel tõhusat konkurentsi. Euroopa turgude veelgi suuremat avatust konkurentsile võib saavutada allesjäänud riigiabi üldise määra vähendamisega. Selle muudatusega peab kaasnema ülejäänud riigiabi ümbersuunamine teatavate horisontaalsete eesmärkide toetamisele. Riigiabi käsitlevate eeskirjade läbivaatamine peaks andma tõuke selles suunas liikumiseks.

Turulepääsu hõlbustavad struktuurireformid on eriti tõhus vahend konkurentsi tugevdamiseks. Need on eriti olulised turgudel, mis seni jäid konkurentsivõime eest kõrvale kas konkurentsivastase käitumise, monopolide olemasolu, liigse reguleerimise (nt load, litsentsid, miinimumkapitali nõuded, õiguslikud tõkked, kaupluste lahtiolekuajad, kindlaksmääratud hinnad jms) või kaubanduse kaitsemeetmete tõttu.

Lisaks peaks võrgutööstuse konkurentsile avamiseks kokkulepitud meetmete rakendamine (elektri ja gaasi, transpordi, telekommunikatsiooni ja postiteenuste valdkonnas) aitama tagada kõikjal madalamaid hindu ja suuremat valikut, samal ajal kindlustades üldist majandushuvi pakkuvate teenuste osutamise kõigile kodanikele. Konkurentsi- ja reguleerivad asutused peaksid tagama konkurentsi liberaliseeritud turgudel. Samal ajal tuleb tagada kõrgekvaliteediliste üldist majandushuvi pakkuvate teenuste rahuldav osutamine sobiva hinnaga.

Väline avatus kaubandusele ja investeerimisele, sealhulgas ka mitmepoolsete suhete kontekstis, ekspordi ja impordi suurendamise kaudu on oluline majanduskasvu ja tööhõive suurendamise kannustaja ning võib seega tõhustada struktuurireformide rakendamist. Avatud ja tugev maailmakaubanduseeskirjade süsteem on Euroopa majanduse jaoks äärmiselt oluline. Julge kokkuleppe sõlmimine Doha läbirääkimistevooru raames ning kahepoolsete ja piirkondlike vabakaubanduslepete arendamine avaks turgusid veel enam kaubandusele ja investeeringutele ning aitaks sellega kaasa majanduse kasvupotentsiaali tõstmisele.

Suunis nr 13. Et tagada turgude avatus ja konkurentsivõime nii Euroopas kui ka väljaspool Euroopat ja saada kasu globaliseerumisest, peaksid liikmesriigid seadma endale järgmised prioriteedid: 1. regulatiivsete, kaubandus- ja muude konkurentsi põhjendamatult takistavate asjaolude kõrvaldamine; 2. konkurentsi poliitika tõhusam jõustamine; 3. turgude valikuline kontroll konkurentsi- ja reguleerivate asutuste poolt, et tuvastada ja kõrvaldada takistused konkrentsis ja turulepääsul; 4. konkurentsi moonutava riigiabi vähendamine; 5. ülejäänud riigiabi ümbersuunamine teatavatele horisontaalsetele eesmärkidele (nt teadusuuringud, innovatsioon ja inimressursside optimeerimine) ja hästi tõendatud turutõrgetele kooskõlas ühenduse peagi loodava raamistikuga; 6. välise avatuse edendamine, ka mitmepoolsete suhete kontekstis; 7. kokkulepitud meetmete täielik rakendamine, et avada võrgutööstus konkurentile, et tagada tõhus konkurent üle-euroopalistel integreeritud turgudel. Samas on konkurentsivõimelises ja dünaamilises majanduses oluline roll ka üldist majandushuvi pakkuvate tõhusate teenuste mõistliku hinnaga osutamisel.

Parandada õigusloomet Euroopa ja siseriiklikul tasandil

Turu reguleerimine on oluline, et luua keskkond, kus äritehinguid saab sõlmida konkurentsivõimelise hinnaga. Seda võib samuti kasutada turuprobleemide lahendamiseks või turgudel osalejate kaitsmiseks. Eeskirjade kumulatiivne toime võib siiski

põhjustada märkimisväärsed majanduskulud. Seetõttu on oluline, et eeskirjad oleksid hästi läbi mõeldud ja proportsionaalsed. Euroopa ja siseriiklike õigusloomekeskkondade kvaliteet kuulub nii ELi kui liikmesriikide tasandil ühise pühendumise ja jagatud vastutuse valdkonda.

Õigusaktide ettevalmistamisel või läbivaatamisel peaksid liikmesriigid süstemaatiliselt hindama oma seadusandlike algatustega seotud kulud ja tulusid. Nad peaksid parandama oma õigusaktide kvaliteeti ja samas säilitama oma eesmärgid. See nõuab konsulteerimist asjaomaste sidusrühmadega. Komisjoni lähene-mise kohaselt peaks parem õigusloome hõlmama uutest või läbivaadatud õigusnormidest tuleneva üldise kasu või kulude hoolikat hindamist, et teha kindlaks kompromissivõimalusi ja koostoimeid poliitikaeesmärkide vahel. Peale selle vaadatakse üle olemasolevaid õigusnorme, et välja selgitada lihtsustamisvõimalusi, ja hinnatakse selle mõju konkurentsivõimele. Kõigele lisaks on väljaarendamisel ühine meetod uute ja olemasolevate õigusaktide kohaldamisega seotud halduskulude mõõtmiseks. Liikmesriigid peaksid looma süsteemi kehtiva seadusandluse lihtsustamiseks. Nad peaksid pidama ulatuslikke konsultatsioone oma seadusandlike algatustega seotud kulude ja tulude üle, eriti kui need algatused nõuavad kompromisse poliitikaeesmärkide vahel. Samuti peaksid liikmesriigid tagama, et täiel määral kaalutaks peale seadusandluse ka muid sobivaid vahendeid.

Seetõttu saab õiguskeskkonna märkimisväärse paranemiseni jõuda õigusnormide kohaldamisega seotud kulude, sealhulgas halduskulude vähendamisega. See on eriti oluline väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete puhul, kelle vahendid ühenduse ja siseriiklike õigusaktidega ettenähtud haldustegevuseks on tavaliselt üsna piiratud.

Suunis nr 14. Et luua konkurentsivõimelisem ärikeskkond ja soodustada eraalgatusi parema õigusliku reguleerimise teel, peaksid liikmesriigid 1. vähendama ettevõtete, eelkõige väikeste ja keskmise suurusega ning tegevust alustavate ettevõtete halduskoormust; 2. parandama kehtivate ja uute õigusnormide kvaliteeti, säilitades samas nende eesmärgid, hinnates süstemaatiliselt ja rangelt õigusaktide majanduslikke, sotsiaalseid (sh tervishoiuga seonduvaid) ja keskkondlikke mõjusid, arvestades õigusnormidega seotud halduskoormusega ja tehes edusamme halduskoormuse mõõtmisel ning võttes arvesse õigusnormide mõju konkurentsivõimele, sh seoses jõustamisega; 3. soodustama ettevõtete sotsiaalse vastutuse arendamist.

Euroopal on vaja tõhusamalt tugevdada oma ettevõtlustasandit ja ta vajab rohkem uusi ettevõtteid, mis soovivad alustada mõne loova või uuendusliku äritegevusega. Tuleks toetada ettevõtluse alaste teadmiste omandamist kõigi hariduse ja koolituse vormide kaudu ning anda sobivaid oskusi. Ettevõtlusmõõde tuleks integreerida elukestvasse õppeprotsessi juba koolist alates. Sel eesmärgil tuleks õhutada partnerlussidemete loomist ettevõtete-ge. Ettevõtete loomist ja kasvu saab soodustada ka juurdepääsu parandamisega rahastamisele ning majanduslike stiimulite tugevdamisega, sealhulgas edukatele ettevõtetele mõeldud maksusoodustustega, palgaga mitteseotud tööjõukulude alandamisega, ettevõtte loomisega seotud halduskoormuse vähendamisega eelkõige ettevõtlust toetavate teenuste pakkumisega eelkõige noortele ettevõtjatele, nt võttes kasutusele kesksed kontaktpunktid ja soodustades riiklike toetusvõrgustike loomist ettevõtetele. Erilist rõhku tuleks panna omandiõiguse üleminekule, äriühingute päästmise ja ümberkorraldamise võtete parandamisele, eelkõige tõhusamate pankrotiseaduste osas.

Suunis nr 15. Et edendada ettevõtlusvaimu ning luua soodne keskkond väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele, peaksid liikmesriigid 1. parandama juurdepääsu finantsidele, et soodustada nende loomist ja kasvu, pidades silmas eelkõige mikrolaene ja riskikapitali muid vorme; 2. tugevdama majanduslikke stiimuleid, sh lihtsustama maksusüsteeme ja vähendama tööjõuga mitteseotud kulusid; 3. tugevdama väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete innovaatilist potentsiaali ja 4. osutama vajalikke tugiteenuseid, nt võttes kasutusele kesksed kontaktpunktid ja soodustades riiklike toetusvõrgustike loomist ettevõtetele, et soodustada nende loomist ja kasvu kooskõlas väikestevõtete hartaga. Lisaks sellele peaksid liikmesriigid tugevdama ettevõtlusharidust ja -koolitust väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele. Samuti tuleks tõhustada omandiõiguse üleminekut, ajakohastada vajadusel pankrotiõigust ning parandada äriühingute päästmise ja ümberkorraldamise võtteid. Vt ka kompleksed suunised "Edendada majanduskasvule ja tööhõivele suunatud tulemuslikku vahendite jaotamist" (nr 3) ja "Edendada kõiki innovatsiooni vorme" (nr 8), nr 23 ja nr 24.

boni strateegias. Transpordikulude vähendamise ja turgude laiendamisega aitavad ühendatud ja koostalitlusvõimelised üleeuroopalised võrgud tugevdada rahvusvahelist kaubavahetust ning muudavad sujuvamaks siseturu toimimise. Peale selle tugevdab Euroopa võrgutööstuste käimasolev liberaliseerimine konkurentsi ja muudab nende sektorite töö tõhusamaks.

Tulevikus Euroopa infrastruktuuri tehtavate investeeringute seisukohast tuleks esmatähtsaks lugeda parlamendi ja nõukogu poolt üleeuroopalisi võrke käsitlevates suunistes esitatud 30 prioriteetse transpordiprojekti ning Euroopa kasvalgatuse raames esitatud piiriüleste transpordi, taastuva energia ja lairiba-võrkude alaste kiirprojektide elluviimist ning Ühtekuuluvusfondist toetatavate transpordiprojektide elluviimist. Samuti tuleb tegeleda infrastruktuuri kitsaskohtadega eri riikides. Asjakohased infrastruktuuride hinna määramise süsteemid võivad kaasa aidata infrastruktuuride tõhusale kasutamisele ja jätkusuutliku transpordiliikide tasakaalu arendamisele.

Suunis nr 16. Laiendada, parandada ja ühtlustada Euroopa infrastruktuuri ja viia lõpule esmatähtsad piiriülesed projektid, et saavutada siseriiklike turgude suurem integreeritus laienenud ELis. Liikmesriigid peaksid 1. arendama välja sobivad tingimused ressursse tõhusamalt kasutavate transpordi-, energia- ja info- ja sidetehnoloogia infrastruktuuride, eelkõige TEN võrgustikes sisalduvate infrastruktuuride jaoks, täiendades ühenduse mehhanisme, hõlmates piiriülesteid sektiione ja äärealasid, kuna see on hädavajalikuks eelduseks edukale võrgutööstuse konkrentsile avamisele; 2. arvestama riigi ja erasektori partnerlusega; 3. kaaluma asjakohaseid infrastruktuuride hinna määramise süsteeme, et tagada infrastruktuuride tõhus kasutamine ja jätkusuutliku transpordiliikide tasakaalu arendamine, rõhutades tehnoloogiasiret ja innovatsiooni ning arvestades asjakohaselt keskkonnaalaste kulude ja süsteemide mõjuga majanduskasvule. Vt ka kompleksne suunis "Soodustada info- ja sidetehnoloogia levikut ja tõhusat kasutamist ning luua kõikehõlmav infoühiskond" (nr 9).

Laiendada ja parandada Euroopa infrastruktuuri

Tänapäevane infrastruktuur on oluline paikkonna atraktiivsust mõjutav tegur. See soodustab isikute, kaupade ja teenuste liikumist kogu Euroopa Liidus. Tänapäevane transpordi-, energia- ja elektronsideinfrastruktuur on oluline tegur tõhustatud Lissa-

Brüssel, 12. juuli 2005

Nõukogu nimel

eesistuja

G. BROWN

PARANDUSED

Komisjoni määruse (EÜ) nr 1279/2005, 2. august 2005, millega muudetakse teraviljasektori imporditollimakse alates 3. augustist 2005, parandus

(Euroopa Liidu Teataja L 202, 3. august 2005)

Leheküljel 36 lõigetes 1 ja 2 ning artiklis 1

asendatakse: “(EÜ) nr 1150/2005”

järgmisega: “(EÜ) nr 1256/2005”.

Komisjoni määruse (EÜ) nr 1270/2005, 1. august 2005, millega määratakse kindlaks, kui suures ulatuses saab rahuldada taotlusi, mis on esitatud juulis 2005 noorte nuumamiseks ettenähtud isasveiste impordilitsentside saamiseks määrusega (EÜ) nr 992/2005 ette nähtud tariifikvootide raames, parandus

(Euroopa Liidu Teataja L 201, 2. august 2005)

Leheküljel 38

— lõikes 1:

asendatakse: “Määruse (EÜ) nr 992/2005 artikli 1 lõike 3 punktiga b ...”

järgmisega: “Määruse (EÜ) nr 992/2005 artikli 1 lõike 3 punktiga a ...”;

— artikli 1 lõikes 2:

asendatakse: “Määruse (EÜ) nr 992/2005 artikli 1 lõike 3 punktis d ...”

järgmisega: “Määruse (EÜ) nr 992/2005 artikli 1 lõike 3 punktis b ...”.

Teabe Euroopa lepingu assotsiatsiooni loomiseks ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ja teiselt poolt Bulgaaria Vabariigi vahel sõlmitud lisaprotokoll'i jõustumise kohta, et võtta arvesse Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi ühinemist Euroopa Liiduga parandus

(Euroopa Liidu Teataja L 165, 25. juuni 2005)

Tiitellehel ja leheküljel 14

asendatakse teabe pealkiri järgmisega:

“Teave, mis käsitleb ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Bulgaaria Vabariigi vahel assotsiatsiooni loomiseks sõlmitud Euroopa lepingu lisaprotokoll'i jõustumist, et võtta arvesse Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi ühinemist Euroopa Liiduga”
